Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2097 | 4 pagini — 20 bani | sîmbătă 28 ianuarie 1956

PREGĂTIREA VIITORULUI ÎNVĂȚĂTOR

Cît de fericită este Maria Kobalda, tînăra învățătoare de la Școala elementară din comuna Merișoru, raionul Petroșani, că a izbutit să-i facă pe copii să îndrăgească cartea, cititul, scrisul, socotitul! In orele libere, ea povestește copiilor basme și felurite istorioare instructive, îi învață jocuri și cîntece pentru a-i înveseli. Maria a devenit pentru școlarii ei o a doua mamă.

Pentru a ajunge să ai pe deplin satisfacția muncii, se cer multe eforturi, bogate cunoștințe. Cine și-a închipuit că terminarea școlii și obținerea repartizării la catedră e lucrul cel mai important, a socotit greșit; adevărata încercare începe în fața clasei, a zecilor de perechi de ochi care urmăresc orice mișcare, care interpretează fiecare gest.

Iată, Măndica Dachiu a absolvit recent cursurile școlii pedagogice din Turnu-Măgurele. Ea însă nu are încă satisfacția muncii ei, pentru că n-a știut să și-o pregătească. Copiii din clasa ei ascultă lecții rigide, seci, predate fără pasiune și fără lămurirea noțiunilor și a cuvintelor neînțelese. După ce se termină orele de clasă, Măndica îi uită de tot pe copii, nu se gîndește nici să le organizeze timpul liber într-un mod mai plăcut, nici să mai dea o mînă de ajutor acelora care simt nevoia unei îndrumări suplimentare în pregătirea temelor.

Cum de a ajuns Măndica Dachiu într-o asemenea situație? In școală nu s-a străduit, a neglijat învățătura. Nefiind ajutată îndeajuns, de pe băncile școlii unde a învățat, ea a ieșit nepregătită pentru nobila misiune a învățătorului.

In țara noastră numai unor oameni pasionați pentru minunata lor profesiune, stăpîni pe bogate cunoștințe, trebuie să li se încredințeze educația copiilor.

Directivele celui de-al doilea plan cincinal pun ca o sarcină de mare însemnătate continua îmbunătățire a conținutului învățămîntului. Școlile pedagogice sînt cele care pregătesc cadrele de învățători. Răspunderea care le revine este mare. Diplomele de absolvire să fie acordate numai celor ce sînt temeinic pregătiți. Titlul de învățător și repartizarea nu sînt simple formalități, care se obțin fără muncă încordată. In această privință, în unele din școlile noastre pedagogice mai sînt încă lipsuri. Se mai găsesc unii tineri care se înscriu în școala pedagogică doar de dragul de a avea o diplomă în buzunar neinteresîndu-se de calificarea lor. Ei învață fără pasiune, preocupîndu-se doar de obținerea unor note de trecere. Unii chiar, au impresia că au dreptul să devină învățători fără nici un efort, că tot ceea ce primesc li se cuvine. Astfel, întîlnim absolvenți cu lacune serioase în pregătirea lor didactică, care, odată ajunși în fața elevilor, nu-și pot desfășura cum se cuvine munca. Parte dintre ei posedă un limbaj sărac, fac greșeli în explicarea anumitor cuvinte din texte, vorbesc și scriu agramat. Un învățător care nu vorbește clar și corect gramatical nu poate fi ușor înțeles de către copii, iar pe de altă parte îi obișnuiește și pe aceștia să vorbească incorect.

Ca urmare a lipsei de preocupare a unor învățători tineri, pentru studierea conștiincioasă a fiecărui obiect și a superficialei studieri a problemelor de pedagogie, în unele din școlile noastre se mai prezintă lecții cu un nivel scăzut, lipsite de atractivitate pentru copii, insuficient sprijinite cu material didactic ajutător. Astfel de lecții sînt expuneri searbăde și plictisitoare, schematice și sărace în conținut. Ca urmare, școlarii nu înțeleg cele ce li se explică, însușindu-și în mod greșit sau chiar de loc noțiunile elementare de aritmetică, geografie sau științele naturii.

Sarcina de răspundere a școlii noastre pedagogice este de a face din fiecare absolvent un bun învățător, în stare să pregătească copiii atît din punct de vedere intelectual cît și moral, să le insufle școlarilor dragostea pentru bogățiile și frumusețile patriei, respectul pentru muncă, perseverența, cinstea, curajul etc. Exemplul bun al școlii pedagogice din Năsăud, care și-a creat o tradiție în a înarma pe elevii săi cu cunoștințe trainice și a le forma diverse deprinderi practice, trebuie generalizat. Oare, ar fi greu ca între organizațiile U.T.M. din școlile pedagogice să înceapă un interesant și viu schimb de scrisori? Elevii din Năsăud ar explica bucuroși colegilor din alte colțuri ale țării cum au reușit ca Valentin Mureșan, Emil Ștefan, Valer Pop și mulți alții să fie azi, în școlile unde sînt repartizați, cadre de nădejde, care duc mai departe tradiția școlii.

Pentru a dobîndi asemenea rezultate, trebuie să nu se treacă cu vederea slaba pregătire a elevilor unor școli la unele obiecte; exigența trebuie sporită și elevii să fie îndemnați să studieze cu aceeași seriozitate toate obiectele prevăzute în programă. Organizațiile U.T.M. din școlile pedagogice nu trebuie să se ocupe numai de acei amenințați să rămînă corijenți. Fiecare elev, fie bun, fie slab, trebuie controlat cum învață, îndrumat și nu trebuie să se îngăduie nimănui să obțină rezultate sub posibilitățile pe care le are. Impotriva mediocrității, a celor care se mulțumesc să dea un răspuns numai de nota 3, să se ia atitudine hotărîtă pentru că asemenea elevi nu pot avea cunoștințe trainice care să-i ajute să se descurce în viață, pentru îndeplinirea misiunii lor de învățători.

Ca mîine elevii de azi vor fi învățători. Copiii sînt curioși, vor să știe de toate, îți pun întrebări felurite, mai mult sau mai puțin legate de școală, la care învățătorul are de dat un răspuns. Și pentru a se bucura de încredere și prețuire din partea școlarilor, învățătorul e dator să fie în măsură a le lămuri oricînd problemele care-i preocupă. Iată de ce organizația U.T.M trebuie să dezvolte la elevii din învățămîntul pedagogic încă de acum, dragostea pentru studiu; numai așa putem fi siguri că, după absolvire, cînd nu va mai exista „controlul notei", tinerii învățători vor continua să studieze, să se preocupe mereu de ridicarea nivelului lor profesional și politic. Pentru a fi în măsură să înveți pe altul, trebuie tu însuți să fii învățat, să cunoști problemele noi ce se ivesc.

Numai dacă li se va cere elevilor școlilor pedagogice să muncească temeinic în anii de școală, dacă vor fi combătute orice tendințe de lene, de neglijare a învățăturii, dacă elevii vor fi educați să-și îndrăgească mult profesiunea, să-și formeze deprinderea de a studia, se va aduce o contribuție serioasă la pregătirea viitorilor învățători.

Scînteia tineretului

Ucenicii dintr-un S. M. T.

In sală se făcu liniște. Toți erau cu ochii țintă la el. Ștefan Dumitru se ridică sfios în picioare. Apucă cu grijă instrumentul și începu:

— Micrometrele sînt instrumente de măsurat cu precizie, sutimi de milimetri. Ele sînt de două feluri: de interior și de exterior...

— Mai repetă odată mai rar, interveni Gheorghe Popescu, mecanicul șef al S.M.T.-ului Bărcănești — și lămurește fiecare lucru în parte, așa ca să înțeleagă toți...

Ucenicul o luă de la cap: micrometrele... Și vorbele îi curgeau lin de parcă ar fi fost obișnuit cu ele de cînd lumea...

★

Pe drumeagul dintre tarlalele de grîu un car înainta scîrțîind. De la căsuța din cîmp a tractoriștilor, un flăcău se îndrepta agale spre lan. Dumitru, care mîna boii, își făcu palmele pîlnie la gură și începu să strige:

— Alexandre, Alexandre... Vino-ncoa!

Cînd Alexandru Cornea se apropie, Dumitru Ștefan îi zise dintr-o răsuflare:

— Știi, vreau să mă fac tractorist!

— Și eu — răspunse Alexandru. Mă țin toată ziua după tata pe la brigăzi. Eu am și învățat cîte ceva de la el că, de, e mecanic de sector și știe pe de rost tainele tractoarelor

Copiii se îmbrățișară voioși.

De atunci, de cînd s-au întîlnit pe tarlaua gospodăriei colective „I. V. Miciurin" din comuna Bătrîni, raionul Teleajen și s-au hotărît să se facă tractoriști, Alexandru și Dumitru au devenit buni prieteni. Acum, la școala profesională de ucenici a S.M.T. ei sînt aproape nedespărțiți. Invață la matematică, fizică, chimie, agricultură și protecția muncii. Pînă vor lua tractoare în primire vor trece trei ani; iar în acest timp ei s-au hotărît să fie mereu fruntași la învățătură și în meserie...

★

Ucenicii S.M.T.-ului Bărcănești se bucură de mare atenție din partea conducerii stațiunii.

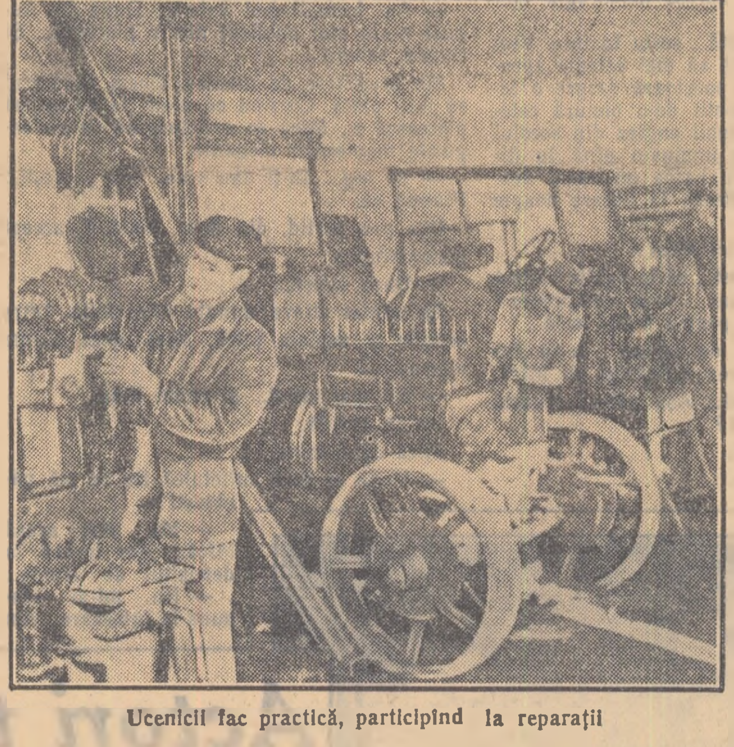
Inginerul Gheorghe Popescu, mecanicul șef, nu lasă niciodată la cursuri ceva nelămurit. Așa l-au sfătuit de fapt și tovarășii din organizația de bază U.T.M. din comitetul căreia face parte.

...Dumitru Ștefan repetă ce spusese înainte despre micrometre. Inginerul îl pune apoi să măsoare cu el sutimi de milimetru. Dumitru citește cu atenție gradațiile. Parcă e alt om, așa îngîndurat, serios. Își însușește doar o tehnică înaltă și nu-i ușor.

Micul colectivist de ieri, ucenicul de azi, mecanizatorul de nădejde de mîine...

In curînd va ajunge și el, alături de miile de lucrători din S.M.T. și G.A.S. în detașamentul clasei muncitoare de la sate, sprijin frățesc al țărănimii muncitoare.

D. PETRESCU

Ucenicii fac practică, participînd la reparații

Lucrările Comitetului Politic Consultativ creat în conformitate cu Tratatul de la Varșovia

PRAGA 27 (Agerpres). — La 27 ianuarie 1956, la orele 10 dimineața, s-a deschis la Praga în clădirea Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace ședința Comitetului Politic Consultativ creat în conformitate cu Tratatul de la Varșovia.

La ora 10 dimineața, au luat loc la masa de ședințe din marea sală a Palatului Czernin, unde se află Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanții Uniunii Sovietice — **V. M. Molotov** și **G. K. Jukov**; Cehoslovaciei — **A. Cepicka** și **V. David**; Poloniei — **J. Cyrankiewicz** și **K. Rokossowski**; Republicii Democrate Germane — **W. Ulbricht** și **W. Stoph**; Ungariei — **A. Hegedüs** și **I. Bata**; Romîniei — **Chivu Stoica** și **L. Sălăjan**; Bulgariei — **R. Damianov** și **P. Pancevski**, Albaniei — **M. Șehu** și **B. Baluku**, precum și **I. S. Koniev**, mareșal al Uniunii Sovietice, comandantul suprem al forțelor armate unite puse la dispoziție de statele participante la Tratatul de la Varșovia și general de armată **A. I. Antonov**.

La ședință participă în calitate de observator din partea Republicii Populare Chineze, mareșalul **Ne Jun-cijen**.

Inainte de începerea ședinței, în sală au fost admiși reprezentanți ai presei cehoslovace și străine, fotoreporteri și operatori cinematografici.

In numele poporului și guvernului Cehoslovaciei, participanții la ședință au fost salutați de tov. **Alexej Cepicka**, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Apărării Naționale.

S-a hotărît ca ședința să fie prezidată de **Mehmet Șehu**, reprezentantul Republicii Populare Albania.

La propunerea tov. **Mehmet Șehu** a fost aprobată următoarea ordine de zi:

1. Probleme organizatorice.

2. Discutarea problemelor și măsurilor comune care decurg din tratatul de la Varșovia.

Generalul **A. I. Antonov**, secretar general al Comitetului Politic Consultativ, a făcut o comunicare în legătură cu primul punct, după care au fost adoptate hotărîrile corespunzătoare.

In legătură cu punctul al doilea de pe ordinea de zi, la prima ședință au luat cuvîntul tov. **Mehmet Șehu**, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, tov. **Raiko Damianov**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, tov. **Andras Hegedüs**, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, tov. **Walter Ulbricht**, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, tov. **Jozef Cyrankiewicz**, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone și tov. **Chivu Stoica**, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Ședința următoare a Comitetului Politic Consultativ are loc la 28 ianuarie, orele 10 dimineața.

Citiți în pag. a 3-a și a 4-a:

Textul discursurilor rostite în cadrul primei ședințe

Muncă însuflețită pe întinsul patriei

Brigăzile de productivitate în acțiune

O inițiativă recentă în slujba cincinalului

Textiliștii de la fabrica „Proletarul" din Bacău au primit cu multă însuflețire inițiativa pornită de colectivul fabricii „Petöfi Sandor" din Tîrgu Mureș, în scopul descoperirii și valorificării rezervelor interne menite să ducă la creșterea productivității muncii.

Prețioasa inițiativă a fost primită cu multă căldură și de conducerea sectorului filatură de lînă care, sprijinită de către serviciul tehnic, a trecut la formarea unui număr de trei brigăzi de productivitate.

Incă de la jumătatea lunii ianuarie acestor brigăzi li s-a făcut instructajul necesar privind desfășurarea în condiții normale a procesului tehnologic.

Membrii celor trei brigăzi au fost ajutați, de asemenea, de către tehnicieni și maiștri să cunoască organizarea regimului de îngrijire și întreținere a mașinilor.

Pentru ca aceste trei brigăzi să aibă asigurate condițiile optime de lucru le-au fost puse la punct mașinile prin înlocuirea și îndreptarea fuselor și a lagărelor.

In cadrul fiecărei brigăzi de productivitate, conducerea sectorului a repartizat cîte un maistru care supraveghează activitatea brigăzii, care veghează în același timp ca membrii acestor brigăzi să aplice cît mai corect metodele avansate de lucru.

Ne aflăm la etajul întîi al secției torcătorie, la selfactorul unde lucrează brigada de productivitate condusă de tînăra filatoare Luca Virginia. La locul de muncă se află afișat un grafic orar care ajută pe tinerele torcătoare să vegheze la buna desfășurare a procesului de producție. Astfel, pentru evitarea pierderilor de timp la legarea valurilor de pretort pe mașină, acum se face pregătirea materialelor pe rame de depozitare, creîndu-se astfel condiții optime pentru legarea valurilor din mersul mașinii. Odată cu înființarea brigăzii la selfactorul nr. 4 lucrul se predă din mers făcînd astfel ca procesul de producție să fie realizat fără stagnări.

Iar pentru a se putea da o producție de calitate, ungerea mașinilor se face încă de la începutul programului de lucru.

Prin toate aceste măsuri luate și cu ajutorul inginerului filator Kapel Paul, cele trei brigăzi nou înființate au reușit încă din primele zile să obțină o productivitate mărită față de perioada dinainte.

Astfel, brigada de productivitate condusă de utemista Androne Florica a reușit ca în schimbul pe care-l conduce să realizeze zilnic peste plan 7—8 kg. fire față de 2—3 kg. cît realiza înainte de aplicarea inițiativei.

De asemenea și brigada filatoarei Luca Virginia a reușit în primele zile de la aplicarea inițiativei să îmbunătățească indicii de utilizare a mașinii cu 2 la sută și să realizeze o îmbunătățire a calității firelor de 1 la sută față de normativul admis. In brigada condusă de utemista Hîncu Maria, tînăra candidată de partid Chelaru Adela se numără printre fruntașele brigăzii, realizînd un fir de bună calitate și o productivitate mărită cu 1,5 la sută.

In activitatea pe care o duc, cele 3 brigăzi de productivitate primesc în permanență ajutor tehnic și îndrumări de la maiștrii Ciobanu Constantin, Balint Constantin și Bralea Constantin. Acest lucru a făcut ca cele 3 brigăzi de productivitate ale sectorului filatură al fabricii „Proletarul"-Bacău să obțină față de realizările trecute o cantitate sporită de fire fără ca aceasta să dăuneze calității produselor.

Corespondent
ION SANDULESCU

Ceferiștii în întrecere

Ceferiștii de la Depoul C.F.R. Craiova sînt în întrecere cu cei de la Depoul de locomotive Timiș-Triaj, din regiunea Stalin. Fiecare dintre ei luptă cu însuflețire pentru a-și respecta angajamentele luate: depășirea planului de producție, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și a consumului de combustibil convențional.

La Depoul C.F.R. Craiova se traduc în fapt o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Se apropie de sfîrșit lucrările de montaj al unei mașini de tăiat țevi și a standului de probat arcuri de locomotive, se amenajează o instalație pneumatică de alimentare cu nisip, se lucrează la electrificarea compresorului pentru rețeaua de aer comprimat în remiză și altele.

Extinzînd aplicarea metodelor sovietice Lunin-Papavin, Baranovskaia și altele, mecanicii și fochiștii de la acest depou au redus simțitor consumul de combustibil convențional. Mecanicii Marin Cătănea, Andrei Balandiuc, Anton Constantinescu și alții au economisit fiecare cîte 10.000—14.000 kg. de combustibil convențional.

In prima jumătate a lunii ianuarie, la Depoul C.F.R. Craiova s-au economisit peste 250.000 kg. combustibil convențional, cantitate cu care se pot remorca 42 trenuri de călători pe distanța București-Craiova.

Incheierea lucrărilor Comitetului Executiv al U. I. S.

Joi după amiază au avut loc lucrările pe comisii ale Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților iar în după amiaza de vineri — ședința de închidere a lucrărilor. In cadrul acestei ședințe a fost adoptată rezoluția cu privire la convocarea la 26 august 1956 a celui de al 4-lea Congres Mondial Studențesc la Praga. Totodată, Comitetul Executiv a aprobat și tezele cu privire la Congres, conținînd principiile cooperării studențești internaționale. A fost de asemenea aprobat programul de activitate al U.I.S. pe anul 1956, program care prevede dezvoltarea schimburilor studențești, organizarea de seminarii internaționale pe specialități, lărgirea sprijinului dat studenților din țările coloniale, desfășurarea a numeroase competiții sportive studențești internaționale și altele.

Comitetul Executiv al U.I.S. a adresat cîte un apel Conferinței Studenților din Asia și Africa, care se va ține în luna mai în Indonezia, și Congresului studenților din America Latină, care va avea loc în luna iulie în Chile. De asemenea, a fost adoptat un mesaj adresat studenților din Algeria, care luptă dîrz împotriva teroarei instaurate de colonialiști.

Lucrările Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților s-au încheiat.

AGENDA TURISTICĂ

De miercuri a început să ningă masiv în Bucegi. Zăpada a acoperit în bună măsură pîrtiile de schi și povîrnișurile Carpaților. O vreme cît se poate de potrivită pentru schiori, alpiniști, excursioniști și amatori de vederi alpine. Haideți în munți, tineri! Sîmbătă, în Gara de Nord, acceleratele speciale 331 și 332 ale Biroului de Turism și Excursii vor pleca pe valea Prahovei la orele 15,33. Ținta excursiilor: toate cele 18 cabane de pe valea Prahovei, din jurul Predealului. După un urcuș plăcut în aerul tare al înălțimilor, un popas odihnitor la cabana călduroasă și primitoare. Apoi, bătaia cu zăpadă și la sfîrșit coborîrea pe schiuri cu minunatele și neprevăzutele ei satisfacții.

Eri au plecat ultimele colective de studenți aflați în vacanță. Astfel, un grup de studente de la arhitectură a plecat spre Vîrful cu Dor iar un alt grup de tineri a plecat la Piatra Mare.

Se fac înscrierile pentru viitoarea serie a excursiilor de 10 zile organizate de B.T.E., care se vor desfășura începînd din 9-10 februarie la: Stîna din Vale, Lacul Roșu, Muntele Roșu, Păltiniș, Diham, Cioplea, Babele, Peștera și alte locuri tot atît de pitorești.

Reparații la S. M. T. Ciorani

La S.M.T. Ciorani, regiunea Ploești au fost planificate pentru reparații în iarna aceasta 64 tractoare, 64 pluguri, 28 semănători, 20 cultivatoare, vagoane dormitor, cisterne, în sfîrșit, tot inventarul necesar brigăzilor pentru începerea campaniei de primăvară.

Cuprinși în întrecerea socialistă, aplicînd metoda de reparații pe ansamble și subansamble, mecanizatorii au reușit ca pînă acum cîteva zile să repare 35 tractoare, 54 pluguri, 20 semănători, iar la grape, cultivatoare, vagoane dormitor etc., să obțină o realizare de 80 la sută. Mecanizatorii Gheorghe I. Mușat, Vasile Neacșu și Constantin Trandafir, care și-au îndeplinit normele în proporții de 110—120 la sută la repararea tractoarelor, Nicolae Vasile la reparatul plugurilor și Ion Oprea la semănători sînt fruntașii stațiunii.

Corespondent
IONIȚĂ OPREA

RÎS ȘI „RÎS"

In legătură cu...

Un vechi proverb romînesc spune: „cine rîde la urmă, rîde mai bine". Să nu uităm însă că există rîs și rîs. Există un rîs vesel, optimist, deschis, rîsul celor pentru care viitorul rezervă numai lucruri bune. Este însă și un rîs care marchează o disperare profundă, ceva în genul „hazului de necaz", rîsul celui care își așează elegant jobenul în timp ce în spatele lui pămîntul începe să se crape, gata să-l înghită în cîteva clipe pe prefăcutul zîmbăreț. Am făcut aceste precizări pentru a nu se pune semnul egalității între cele două rîsuri. Rîsul lumii capitaliste a suferit o evoluție de la zîmbetul anemic, la rictusul de enervare și apoi la expresia alarmei zguduitoare. Acum aproape trei zeci de ani, ziarele burgheze anunțau zîmbind cu imperturbabilitatea mincinosului care știe că cea mai mică urmă de pudoare îl poate demasca, „cincinalele sovietice sînt pură utopie". Mai tîrziu presa imperialistă se delecta numai la ideea că „Romînia ar putea fabrica tractoare". Nu mai e nevoie să spunem ce s-a ales din aceste pronosticuri.

Dar acum rîsul capitalist se apropie de sfîrșitul metamorfozei sale. S-a trecut de rictusul de enervare, s-a ajuns la alarma zguduitoare. In occident se aud voci: „Ce ne facem domnilor, sovieticii vor avea mai mulți specialiști decît noi." Unde e rîsul, a dispărut rîsul? S-au publicat Directivele pentru cel de al 6-lea plan cincinal al U.R.S.S.

Au fost publicate directivele pentru al doilea cincinal al nostru. Ați auzit rîs pe undeva? Spuneți-mi și mie, eu n-am auzit nicăieri. Se poate însoți de rîs fraza aceasta a ziarului englez „Times"?: „Directivele cu privire la noul plan cincinal reprezintă un avertisment serios dacă se ține seama de progresul industrial care continuă să rămînă baza politicii sovietice".

Iată, nimeni nu mai rîde, nici chiar dușmanii nu îndrăznesc. Dimpotrivă, discută toți acum cu seriozitate, cu îngrijorare planurile noastre, au insomnii și tensiune ridicată din pricina lor. Merită toate sacrificiile noastre fie și numai pentru această mare victorie morală: să vezi cum se stinge rîsul pe fața dușmanilor.

Acum rîsul nostru răsună mai tare ca oricînd, a venit vremea să rîdem, cum zice proverbul, „mai bine". Am rîs cînd Hitler a promis că va întemeia o nouă ordine care va dura 1000 de ani, dar din nefericire pentru ei, unii oameni n-au auzit hohotele noastre decît în ziua cînd steagurile roșii au fluturat deasupra Berlinului.

O cascadă enormă, homerică, sardonică, cum vreți să-i spuneți, a răsunat de la un pol la altul al globului cînd s-a desumflat balonul poveștii despre presupusul monopol atomic al S.U.A. Specialiștii occidentali nu sînt veseli de loc, atunci cînd confirmă succesele tehnicei atomice și termonucleare ale U.R.S.S.

Și cum să nu rîdem în fiecare zi, în fiecare ceas? Văzînd că pierd terenul în Extremul Orient, în Orientul Mijlociu și cel Apropiat, pe tot pămîntul, imperialiștii au început să se uite după „cai verzi pe pereți". Oamenii care pierd ceea ce au pe pămînt, au început să negocieze ceea ce nu au în... Lună. Nu rîdeți cititorilor... adică rîdeți, deși totul este sută la sută adevărat. Ziarele ne-au adus la timp vestea despre înființarea în S.U.A. a unei societăți pentru arendarea terenurilor din Lună și chiar prețul care a fost stabilit pentru un hectar de Lună. Dar un adept înfocat al sistemului capitalist n-are de gînd să investească bani în Lună pentru ca ea să fie molipsită apoi de ateism, materialism și chiar, mai știi, comunism. O Lună comunistă deasupra continentului american ar transforma într-un calvar fiecare noapte a burghezilor din S.U.A. Trebuie luate măsuri și-au zis aceștia: „Cînd Luna va deveni comunistă, îi vom declara antiamericani pe lunatecî și somnambuli. Pînă atunci trebuie să intensificăm propaganda americană și religioasă pe astrul suspect și neloial". Așa că, după cum anunță ziarul „La Nation Belge", R. P. Alfred Baldwin, preotul unei parohii din Buxton, districtul Derby și-a cumpărat un loc pentru a construi o biserică în Lună, prin intermediul „Societății Interplanetare de Dezvoltare" din New-York. Probabil că la ora aceasta el e fericit și se gîndește: „Sf. Ștefan a creștinat cîteva milioane de unguri, Sf. Patrick, mi se pare, sute de mii de irlandezi. Eu, eu Alfred Baldwin, am creștinat o Lună întreagă și poate toată Galaxia noastră. Sînt cineva".

Rîdeți dragi prieteni, rîdeți. Acest rîs care ne înveselește îi face să dispere pe dușmani.

B. DUMITRESCU

Atenție, radioamatori!

— Alo! Aici Y.O.2 K.A.C.! Apel general către toată lumea!

„Apel general către toată lumea..." Pionierii din cercul de radiotehnică de la Palatul Pionierilor din Timișoara au obținut legătura cu lumea. Prin eter glasul lor cheamă și răspunde, zboară cu sute de mii de kilometri pe secundă.

„Apel general către toată lumea..." Lumea îi ascultă, le răspunde micilor radioamatori din Timișoara. Alfredo din Italia îi întreabă emoționat:

— Voi sînteți copii? Din Romînia?

— Da, pionieri!

— Și vă pricepeți așa de bine în radiotehnie?

— Sigur că da. La palatul nostru avem o stație de radioemisiune și recepție. E a noastră...

Dar se întîmplă ca în casca pionierului de serviciu la stație să se audă și o transmisiune mai apropiată:

— Alo! Spune-mi cine ești?

— Sînt Y.O.2B.N.

— Din ce țară și ce oraș?

— R.P.R. Timișoara.

— Timișoara? Și noi sîntem din Timișoara! De la Palatul Pionierilor.

— Bravo copii! Felicitări! Emisia voastră văd că e clară.

Și colegul lor mai în vîrstă le dă cîteva sfaturi pe care copiii le primesc cu plăcere.

Plini de pasiune și entuziasm, din îndemnul profesorului Gh. Pataky, pionierii încep de-acum să cunoască tainele radiotehnicii. Prin grija statului și prin propriile strădanii, ei au reușit să aibă o stație a lor.

Așa că, radioamatori din întreaga lume, atenție! In fiecare zi vă cheamă și vă răspunde Y.O.2.K.A.C.!

PORTRET SATIRIC

Mîcă are incertitudini...

Teodor Mazilu

In drum spre casă zării pe trotuarul de vizavi în dreptul restaurantului „Izvorul rece" o veche cunoștință de a mea, Mîcă Laurențiu, poet literar și campion de box al Dobrogei. Era un vlăjgan înalt, ciupit de vărsat, purta întotdeauna la butonieră ca semn al adeziunii sale declarate la artele nobile, o floare albă. Il cunoscusem la un restaurant unde discutam cu cîțiva prieteni despre poezie. Auzind despre ce pălăvrăgeam, își făcu repede rost de-un scaun și se așeză la masa noastră. „Domnilor... și eu sînt prieten al artei... Dacă vreți vă recit din Petrarca". Cu o îngăduință pe care mi-am blestemat-o mai tîrziu, i-am acceptat tovărășia. Dornic să-l socotim cît mai repede egal în drepturi, făcea abuz de confidențe și amănunte autobiografice: „M-am născut la Constanța, pe malul mării... Am tipărit trei volume... l-am tradus pe Faust... mai bine decît Blaga... Dacă vreți vă recit din Petrarca... Dacă vreți vă recit din Reiner Maria Rilke..." In seara aceea, nu știu de ce eram foarte înțelegători. Mă gîndeam: de ce să-i răpesc naivității puținele ei voluptăți? Tot umanitarismul meu de atunci l-am regretat amarnic. I-am spus într-o doară, la un pahar de vin, că are ceva talent și vai, cum mai exploata necugetata mea umanitate. „Dacă crezi că am talent scrie, să afle toată lumea". Nu mai reușeam să scap de el. De obicei, cînd mi-e foame visez ospățuri pantagruelice. Cînd îl vedeam pe Mîcă se petrecea un fenomen asemănător... Visam o cămașă albă, o baie caldă, ciorapi curați, costume noi, tot ce ține de salubritate și igienă. Duhnea de la o poștă a melancolie. De aceea îl ocoleam.

Intr-o zi iremediabilul s-a săvîrșit... Mîcă m-a observat, scoase un chiot de bucurie, traversă strada și-mi bară drumul.

— Ce mai faci domnule? Te-ai ascuns perfidule... De cînd nu te-am mai văzut...

— De un car de ani... îi răpesc eu cinism posibilitatea de a rosti o vorbă de duh.

— Mi-ai furat poanta... Și acuma fugi... hoțule. Și cum, ești grăbit? Asta-i argument de om estetic? Cînd întîlnești un amic, orice treabă se suspendă din oficiu. Sărbătoare legală... Repaus duminical... Asta-i o veche datină cavalerească...

N-am putut scăpa de Mîcă. Peste cîteva minute ședeam la o masă la „Izvorul rece". După cîteva cinzeci Mîcă deveni sentimental și languros. Văzîndu-mă în oglinda imensă a restaurantului alături de acest poet ciupit de vărsat mă îngrozii... Imi adunai forțele și reușii să mă desfac din tandrețe. Violența mea îl trezi puțin din beție.

— Ce-s gesturile astea domnule? Astea-s gesturi de om cult? Nu sînt de acord...

Mă ridicai în picioare hotărît să-l părăsesc.

— Nu pleca domnule... țipă cu disperare Mîcă. Nu pleacă nimeni... Mobilizare generală... Toată lumea rămîne pe loc!

— Mîcă... fii cuminte... Sîntem într-un local public...

— Stai jos!... îmi porunci ostășește Mîcă. Respectă-mă pe mine și-am să respect și eu localul... Te rog nu mă părăsi. Nu mă lăsa singur pradă atîtor incertitudini.

Ca să-l liniștesc mă așezai pe scaun.

— Am treburi Mîcă...

— Nu pleca te rog... Toți mă părăsesc, toți mă reneagă... Numai frizerul mi-a rămas credincios: pe dumneavoastră domnule Mîcă vă cunosc din alte vremuri... Ați fost un poet iubit. Nu mare, nu genial, iubit... De atîtea zile umblu, și umblu, caut și caut... Ia să vedem, hotărî Mîcă să-mi pună la încercare perspicacitatea, ghicești dumneata ce caută poetul Mîcă?

— Un subiect de poezie...

— Nici pomeneală... Subiectele zac în mine, nu le caut...

— Un loc pe schemă! Să te încadrezi în cîmpul muncii!

— Ah, sfîntă, imaculată, veșnic nemuritoare naivitate... se amuză copios Mîcă pe seama mea. Un poet în cîmpul muncii? Cum de nu observi inadverdența? Doar ești de-al nostru, om de artă... Nu-ți jenează auzul? Un loc pe schemă pentru poetul Mîcă?! Fraza sună fals, neconvingător, cu stridențe: Mîcă pe schemă!... E grotesc domnule, e de-a dreptul grotesc.

— Atunci ce naiba cauți? Vorbesc cu dezinvoltură vrînd să-mi ascund complexul de inferioritate.

— Un suflet domnule, un suflet caut, o inimă caldă... Ar trebui reglementată problema asta pe cale publică... Cînd ai nevoie să-ți deschizi sufletul — formezi un număr de telefon și vine la domiciliu un suflet înțelegător. Dar pînă atunci... E greu... caut un suflet, o inimă tandră...

— E greu... îi aprob eu concluziile pesimiste...

— Aproape imposibil... E o criză de nuanțe, de lucruri imperceptibile... Și totuși am găsit un suflet...

— Mă bucur...

— Nu fi ironic cu mine, mi-o reteză Mîcă.

Ironia nu l-a atins; bucuria că a sezisat-o era atît de mare încît anulă lovitura.

— Dar cînd te-am văzut vizavi am strigat: Iată un suflet... iată o psihologie... iată o nuanță. După atîtea sondagii, investiții, deducții, filodorme — victoria... In numele acestor chinuri te implor nu mă dezamăgi... Nu pleca sufletule, rămîi aici și ascultă spovedania poetului Mîcă Laurențiu...

— Bine, dar scurt...

Mîcă se simți jignit.

— Ce-i aia scurt? O spovedanie la botul calului?

Infricoșat de posibilitatea ca tragedia lui Mîcă să crească în sonoritate, am capitulat fără condiții.

— Fie, ascult...

— Noi doi — începu Mîcă confesiunea — avem talent berechet. Stofă de poeți, nu de impostori, făcu Mîcă un gest ciudat cam în direcția unde credea el, în imaginația lui, că s-ar afla impostorii.

Tentativa de a mă face complice cu talentul lui nu-mi surîdea, așa că mă simții dator să-l întrerup.

— Lasă Mîcă.. Nu mai generaliza și tu...

— Ce e domnule...? ăsta-i un păcat? Nu mai e voie să generalizezi...? Să tragi o concluzie...

— E voie, dar...

— Dacă e voie, e voie... Ascultă ceva nemaipomenit. Am trimis unei redacții niște poezii... Le-am dat redactorului în mînă, personal... Băusem o cinzeacă și ce mi-am zis: hai să fiu și eu actual... Dragă, poezii concrete, actuale, în spiritul momentului... Tu știi, de zece ani caut să mă smulg din brațele formalismului... Această operație e foarte dificilă... Paul Valéry nu te părăsește așa ușor... Doream să fiu actual... Ating toate problemele la zi într-o singură poezie... Marea Țimlianskaia, cazul Rosenberg, o metaforă, o antiteză, contrastul dintre burghezie și proletariat, victoria omului asupra neomului.. toate problemele le-am atins fin, poetic... Bag și puțină politică.. Bag și olecuță de filozofie să aibă poezia un suport, o bază... La sfîrșit în ultima strofă, o mică autoantologie cu ideile politice cele mai importante.

— Și cînd apare? îl întreb eu perfid, convins că o asemenea operă nu va vedea lumina tiparului.

— Ce s-apară domnule? Păi aici e ciudățenia... Nici vorbă să apară... Păi cum să nu cazi în brațele formalismului? Mi-au răspuns la poșta redacției...

Arătă spre părul său alb ca eu să ghicesc

Desen de CIK DAMADIAN

mai ușor contradicția dintre vîrsta sa înaintată și un răspuns la poșta redacției.

Din nou perfid mă fac a nu pricepe contradicția.

Mîcă e indignat de naivitatea mea.

— Ei cum domnule nu te șochează chestia? Ce, mai am optsprezece ani și-am absolvit cenaclul „Păun Pincio"? Unui om cu trei volume îi mai răspunzi la poșta redacției? Laurențiu Mîcă-Loco. N-aveți talent. Loco. Mîcă-Loco? Nu e aici un paradox? Nu te revoltă cinismul?

— Cum să nu mă revolte?... mă alătur eu amabil indignării sale.

— Ce precizare cinică... Loco... Adică știm că sînteți din București, dar nu ne face plăcerea să stăm de vorbă între patru ochi... Loco... Loco... Ce, noi nu știm să traducem o aluzie perfidă... Loco... Adică mai pe romînește, uooo... marș afară...

— Ei, n-o traduce nici dumneata așa mot á mot...

— Cum dragă, dar e evident... Asta e citație nu răspuns... Mă izgonește din casa mea, din lăcașul artei...

— Pe care ai slujit-o cu cinste... îi sar eu în ajutor vrînd să-i opresc hemoragia melodramatică...

— Nu mă las de artă... scriu înainte. Vrei să-ți citesc ceva? Fără să mai aștepte aprobarea mea îmi citi o poezioară despre o femeie care s-a îndrăgostit de-o pictură celebră reprezentînd un nobil englez din secolul XIV, pasiune care a împins-o pînă la divorț. Apoi declamă cu patos un sonet despre o bătrînă care visează în fiecare noapte o broască țestoasă

— Și unde le publici Mîcă?

— Ce crezi că-s prost... să le public? C'est pour mon pauvre âme, vous comprenez? Pentru sufletul meu, pentru inima mea...

Motive elementare de igienă m-au îndemnat să iau apărarea sufletului lui Mîcă.

— Bine dragă Mîcă... Așa părere proastă ai despre sufletul tău?

Mîcă e invulnerabil.

Mîcă pricepe ironia.

Mîcă seziseaza.

— Te rog nu mă ironiza... Eu pricep orice...

Ca să-l mai liniștesc îi pun o întrebare la întîmplare:

— Și-acum ce ai de gînd să faci?

— Scriu un roman...

— Un roman?

— Să încercăm și cu proza... își dădu el cu părerea.

— Și cu teatru și cu eseul și cu critica... îi lărgesc eu într-un avînt de generozitate posibilitățile de regenerare și consacrare.

— Să vedem întîi cu proza... Lasă eseul... și nu mă lua așa... Te-am avertizat... mă pricep la ironii.

Mîcă e invulnerabil.

Mîcă seziseaza.

Mîcă se pricepe la ironii.

— Romanul o să fie axat pe o dilemă amoroasă, îmi mărturisește Mîcă cu un curios aer de complicitate și mister uitîndu-se speriat în dreapta și în stînga, temîndu-se să nu-i fure cineva ideea... Personagii pline de patos, un final grozav și ai să vezi ce succes monstru...

Incurajator, îl bat pe umeri:

— O să iasă Mîcă!

Mîcă m-a surprins trist, îngîndurat, trage niște concluzii tragice, simte nevoia să mă consoleze:

— Lasă dragă și tu ai talent... Principalul e să ai ambiție...

— N-am ambiție Mîcă, n-am... îmi recunoscui eu infirmitatea...

— Ai... Și talent ai... Nu descuraja... Ia exemplu de la mine... Lupt...

— Tu o să ajungi departe Mîcă...

Mîcă e invincibil.

Iarăși a sezisat ironia.

— Nu mă lua așa:

— Ai talent Mîcă, zău că ai...

— Crezi? mă întrebă el cu o bruscă notă de melancolie în glas... Zău dragă nu știu dacă am talent. Mereu sînt ros de întrebări... Am talent? N-am talent? Sînt geniu? Nu sînt geniu?

Așa insalubru cum era îmi venea să-l sărut. Avea un fel cuceritor de a simplifica totul.

— Eu cred Mîcă că tu o să devii realist...

— Nu mă ironiza... Pricep aluziile...

— Zău Mîcă, precis o să scapi de formalism.

— Ah, formalismul ăsta!... După 23 August n-am mai publicat nici o plachetă... Și timpul sboară...

Mă pregătesc de plecare. Chem ospătarul să facă plata. Crezînd că n-am să accept să plătească el, Mîcă se aventurează pe meleagurile manierelor elegante.

— Te rog... nu-ți dau voie... Mă jignești... Plătesc eu.

Din nou perfid, din nou cinic, îi accept generozitatea.

— Dacă insiști...

Au urmat cîteva minute imposibile. Intre orgoliu și neplata țuicii, Mîcă alese ultima alternativă.

— Nu mai insist... și zîmbi tîmp.

Ies în stradă.

Mîcă după mine.

— Unde te duci sufletule? De ce mă părăsești?

— Mă duc acasă Mîcă... Am treabă la depozitul de lemne...

— Nu mi-ai răspuns la întrebare... Am talent? N-am talent? Să mă las de poezie? Să nu mă las de poezie?

Ademenite de mirosul apetisant al cuvintelor radicale: poezie, artă, realism, incertitudini, certitudini, cîteva femei s-au adunat în jurul nostru.

— Nu mă cruța... Răspunde-mi? Am talent?

— Bine mă Mîcă, în plină stradă pui și tu asemenea întrebări filozofice... De față cu femeile...

— Am nevoie de o certitudine... Certitudini... certitudini... Vreau certitudini! urlă Mîcă.

O doamnă elegantă cu vechi înclinații spre filantropie mi-a făcut semn să-i spun lui Mîcă că are talent, să nu mai chinuiesc omul.

Rămîn surd la sfaturile doamnei miloase.

— Altă dată Mîcă...

— Acuma, acuma... și mă apucă de braț.

...Te rog...

— Lasă mă Mîcă să mă gîndesc...

— Te rog... Ești om fin...

Mîcă nu-mi dădea drumul. Vroia să afle adevărul.

Demn și congestionat aștepta verdictul.

Mi-am scotocit buzunarele și i-am deșertat în palmă, toți banii ce-i aveam la mine, vreo trei sute de lei.

I-a înfășcat și-a rupt-o la fugă fără să se mai uite înapoi.

Mîcă nu mai are incertitudini...

Mîcă are treisute de lei...

Mîcă are certitudini.

La jumătatea lunii viitoare, tinerii iubitori ai filmului — și mai ales pionierii — vor avea prilejul să se întîlnească cu Ciortanu, Sanda și ceilalți eroi ai noului film artistic romînesc în culori „Nufărul roșu". Realizat pe baza unui scenariu de Paul Anghel (după romanul lui Petre Luscalov) în regia tînărului cineast Gh. Tobias, filmul ne poartă prin meleagurile pitorești ale Deltei Dunării, făcîndu-ne martori ai întîmplărilor la care participă micii școlari și pionieri, antrenați în acțiunea de pregătire a unor ierbare cu bogățiile naturale ale Deltei.

In fotografie: eroul principal al filmului, Ciortanu, într-un cadru din final.

LITERATURA-ARTA

Pe scurt!

Despre jazz și izvoarele lui

Ultimul număr (12 — 1955) al revistei „Probleme de literatură și artă" cuprinde — pe lîngă alte cîteva materiale apărute în presa sovietică ce pun interesante probleme de creație în domeniul literaturii, teatrului, cinematografului, plasticii etc. — un articol spre care se vor îndrepta cu siguranță nu numai cei ce se preocupă de muzică.

Chiar dacă-ți place doar să dansezi, să asculți muzică ușoară și tot ți-ai pus probabil adesea întrebarea: ce e de fapt cu muzica de jazz? Care-i atitudinea pe care trebuie s-o adopți față de aceasta? Unii sînt înclinați să se extazieze de îndată ce aud doar cîteva măsuri puternic ritmate, alții dimpotrivă: se grăbesc să califice drept „decadentă" orice melodie care folosește intonațiile specifice jazzului. De aceea ni se pare potrivit să remarcăm aci articolul intitulat „Legenda și adevărul despre jazz" semnat de V. Konen, apărut în acest număr al revistei.

Bazîndu-se pe o bogată sursă de informații, aducînd numeroase exemplificări privind intonația, armoniile, ritmul, autorul demonstrează netemeinicia credinței că jazzul — așa cum se cunoaște și la noi — ar fi provenit nemijlocit din muzica populară a negrilor. Sînt stabilite astfel în articol diferite stratificări care au intervenit în formarea acestui gen muzical ca un fenomen muzical principial nou.

Printre alte date interesante pe care ni le furnizează în legătură cu una din sursele apariției jazzului, sînt și cele privind „Teatrul minstrelilor" (un soi de spectacol de estradă), jucat de albi travestiți în negri.

In jazz au mai intervenit apoi elemente din folclorul creol din America latină, din muzica cabaretelor de pe țărmul Oceanului Pacific unde muzicanți negri creau un stil muzical de o senzualitate exagerată, obscen.

In sfîrșit aflăm despre duplicitatea caracterului jazzului contemporan: pe de o parte jazzul comercial, suferind nenumărate „prelucrări" în music--hall-urile, cafe-chantant-urile etc. din apus, pe de alta așa zisul jazz „de improvizație", mai poetic și original, apropiat de arta populară a negrilor, cu bogate posibilități de expresie. In acest ultim domeniu creează de pildă Duke Ellington, renumit șef de orchestră contemporan, sau s-a inspirat George Gershwin a cărui muzică expresivă, strălucitoare figurează și în repertoriul formațiilor noastre muzicale. Tot de aici provine și muzica de jazz pe care o cîntă Paul Robeson. Cu toate contradicțiile sale de structură, jazzul s-a răspîndit repede în lume, dînd naștere și la diferite variante născute din îmbinarea lui cu muzica ușoară națională din multe țări ale Europei.

Fără să pretindă că a spus „ultimul cuvînt", articolul acesta care poate să constituie un bun călăuzitor al multor creatori și formații de muzică ușoară de la noi ai căror spirit de discernămînt nu e întotdeauna în deplină funcțiune, ne apropie pe noi toți de înțelegerea cît mai deplină a ceea ce e cu adevărat FRUMOS.

S. V.

Florin Mugur

LIRICE

★ ★ ★

Pe lemnul suplu, pe oțelul dur,
Pe bronzul vechi, de spiță-mpărătească,
Inscriu cu foc severul tău contur,
Prietenie sobră, bărbătească.

Tu nu te pierzi în moi îmbrățișări,
Nu-mparți surîsuri dulci în stînga, -n dreapta.
Răspunsul tău la multele -ntrebări
Il dăruie cu simplitate fapta.

Tu, orișicui nu-i dărui mîna ta,
Căci poate, fără rost ți-ai pîngări-o.
Curată ești, ca pulberea de nea
Din piscurile albe, -n zori de ziuă.

Tu nu-ți pui diademe și găteli,
In legănare moale de gondolă.
Dar bucuria marelui tău țel
Ți-aprinde strălucind aureolă.

Fiorul ți-l ascunzi adînc în glas,
Cum aurul, adînc în roci se-ascunde.
Umile-ți pier distanțele sub pas.
In fața ta par piscurile scunde.

In comunism, cu licăriri de stea
Va ști lumina ta să strălucească —
Și-i va uni pe oameni slava ta,
Prietenie-a luptei, bărbătească.

★

In zori, cînd aurora sclipitoare
Iți va așterne razele-i pe față,
Eu voi privi spre chipul tău, pe care
Incet s-o lumina de dimineață.

★

Imi scrii; condeiul tremură, subțire,
Condeiul tău — cîndva, de mult, cioplit
Din lemnul unui nuc ce liniștit
Iși legăna frumoasa -mbătr'nire.

Imi scrii — condeiul tremură subțire...
Și mă g'ndesc la nuc: nici înflorit
N-a cunoscut mai mare fericire.
Sînt fericit ca nucul, fericit...

★

Tu — nu-i așa? — ai să revii, nu peste mult...
Ai să te-ntorci... Prin vălul des al așteptării,
Ca pe-o cîntare, ca pe-o inimă ascult
Mărunții pași, o pașii tăi pe prundul gării.

★

El îi dădea de știre că a trecut cu bine
Cel mai temut examen și cel mai de temei.
Și am văzut cum fata s-a prefăcut în zîmbet
Și cum bătrînul soare se-nclină-n fața ei.

Actori tineri pe scene sovietice

Cîteva note din fotoliul de spectator

Valentin Silvestru

In cele aproape treizeci de spectacole pe care le-am văzut în teatrele din Moscova și Leningrad, se aflau foarte mulți interpreți tineri, cea mai mare parte dintre ei demonstrînd calități cu totul remarcabile. Nu e de mirare. In Uniunea Sovietică se află numeroase școli superioare de teatru. Pregătirea ideologică și artistică a viitorilor slujitori ai scenei este încredințată maeștrilor teatrului sovietic, unora dintre cei mai mari regizori și actori ai teatrului contemporan. Ei transmit tinerilor artiști cele mai bune tradiții ale teatrului rus și sovietic și încă din școală se realizează un acord creator între forțele generației vechi și ale celei noi, în spiritul unei înalte concepții despre artă și rolul ei în societate, pe baza metodei de creație realist-socialiste. Pe scenele diverselor teatre, profesorii și foștii lor studenți se regăsesc adesea în aceleași distribuții și este plăcut să observi armonia ansamblului în cutare sau cutare spectacol, cu toate că în el se întîlnesc interpreți care de-abia au absolvit institutul, cu oameni avînd în urma lor peste jumătate de veac de muncă artistică.

Spectacolul cu noua piesă a fraților Tur „Roata fericirii" — a cărei premieră a avut loc la Teatrul Comsomolului Leninist, era interpretat numai de tineri, distribuția corespunzînd firește, vîrstelor rolurilor tinerești. Dar în acest grup numeros de tineri se încadra într-un chip desăvîrșit și artista poporului din R.S.F.S.R., laureată a Premiului Stalin, Sofia Birman. Ea deținea un rol de foarte mică întindere, dar pe care-l servea cu o mare măiestrie și cu devotament pentru cauza piesei, atrăgîndu-și în repetate rînduri aplauzele spectatorilor la scena deschisă.

Tinerii actori jucau de asemenea cu plăcere vădită piesa aceasta închinată tineretului sovietic, problemelor sale specifice de viață. Frații Tur și-au ales pentru lucrarea lor mediul studențesc. Acțiunea se desfășoară în rîndurile studenților și aspiranților de la Universitatea „Lomonosov" din Moscova și se urmărește cu interes pentru că e vorba pe de o parte, de probleme ascuțite de morală, iar pe de altă parte de lupta pentru un progres rapid al științei și al învățămîntului științific. Anton Kocerghin, aspirant în biologie și Boris Sviridov, aspirant în filozofie, fac cunoștință cu ocazia mutării lor în două camere învecinate din același corp al clădirii universității rezervat aspiranților. Se pare că vor fi buni prieteni, dar Boris — care e căsătorit și ascunde lucrul acesta — face curte prietenei lui Anton, Natașa Kozireva, și ea aspirantă — secretara organizației comsomoliste — și o îndepărtează de Kocerghin. Cei doi vecini nu se vor înțelege nici în alte chestiuni privitoare la probleme de interes general. Anton ține într-o ședință un referat critic îndreptat împotriva spiritului rutinier și metodelor învechite în învățămînt și Boris califică această atitudine drept demagogică. Conflictul devine din ce în ce mai încordat; s-ar părea că Anton va fi pus în inferioritate și pe acest plan, după ce mîndria sa bărbătească fusese greu lovită. Numai că în mediul atît de sănătos al tinerilor sovietici care se pregătesc a fi oameni de știință, nu-și pot găsi loc carieriști și mincinoși de felul lui Sviridov. Unul dintre aspiranți, Evlahov, descoperă în timpul practicii la o procuratură raională mica ticăloșie a lui Boris. Judecata n-o va face justiția, căci faptele lui Sviridov nu sînt pedepsite prin lege, ci organizația de Comsomol, care va hotărî asupra păcatelor lui, în spiritul criticii comuniste, al cerințelor morale formulate de societatea sovietică față de membrii ei.

Spectacolul e jucat tinerește, cu avînt și totodată cu finețe artistică; regizorul S. L. Stein n-a considerat necesar să îngroașe niciunul din personajele negative. Boris (V. Larionov) e un tînăr frumos, cult, hotărît și foarte simpatic, iar sentimentele sale pentru Natașa par să fie sincere. Ceea ce e tulbure în caracterul său se dezvăluie treptat și complicat. De-abia în final, după ședința de Comsomol, înțelegem pe deplin ce e greșit într-însul; dar totodată înțelegem și de ce Natașa, care-l va părăsi, va continua totuși să-l iubească. Piesa are un fior romantic foarte potrivit cu oamenii pe care-i înfățișează. Actorii l-au făcut simțit și în spectacol, de parcă ți-ar spune: iată pentru ce ne lepădăm cu atîta putere de rămășițele felului vechi de a privi lumea și de morala veche și proastă — pentru că lumea viitorului către care ne îndreptăm cu pasiune, prin voința noastră, ne oferă încă de pe acum un altfel de model de viață, un model strălucit de relații cu adevărat omenești între oameni, nespus de atrăgător și curat.

In pauzele spectacolului, plimbîndu-mă prin holul atît de spațios și agreabil al teatrului, am fost atras de faptul că la bufetul copios asortat nu există ospătari. Tinerii spectatori servesc ce le place — și fac acest lucru într-o ordine surprinzătoare — lăsînd costul respectiv într-o cutie specială. E un amănunt. Dar poate și acesta explică de ce în timpul reprezentației și în comentariile însuflețite din pauză publicul tînăr al teatrului aprobă cu convingere atitudinea de înaltă morală a eroilor pozitivi. Pentru că o înțelege pe deplin, ca fiind și a sa proprie.

Pe lîngă Teatrul Academic de Artă din Moscova. M.H.A.T., întemeiat de K. S. Stanislavski și V. N. Dancenko, funcționează o școală superioară de artă teatrală care pregătește cadre nu numai pentru acest teatru. Absolvenții școlii au prezentat ca lucrare de sfîrșit de an în vara lui 1955 spectacolul „A 12-a noapte" de W. Shakespeare. Comisia de examen și conducerea teatrului au găsit acest spectacol atît de reușit, încît l-au introdus în repertoriul teatrului; de atunci el se joacă mereu pe cea mai bună scenă din lume, cunoscuta scenă a M.H.A.T.-ului.

E interesant de remarcat cîte forțe artistice calificate au venit în ajutorul tinerilor pentru ca spectacolul lor să reușească așa cum a reușit. Regia e semnată de V. Stanițîn artist al poporului U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin și P. V. Massaliski, artist al poporului R.S.F.S.R., laureat al Premiului Stalin. Textele cîntecelor din spectacol au fost scrise special de poetul Pavel Antokolski, iar la realizarea ambianței sonore a lucrat V. A. Popov, artist al poporului R.S.F.S.R., laureat al Premiului Stalin, unul din cei mai mari specialiști în această direcție.

Decorurile sînt foarte simple, uneori numai sugerate dîndu-se depline posibilități de afirmare actorilor. Costumele, de un gust admirabil, îi îmbracă cu bogăție pe protagoniști, determinînd un colorit de ansamblu foarte viu și armonios. Cele mai bune scene sînt cele de mare comedie, jucate cu mijloace îndrăznețe și cu o vervă care te cucerește. Maria, camerista Oliviei (K. I. Rostovțeva), Sir Tobby (V. N. Muraviev) și Sir Andrew (O. G. Gherasimov) fac împreună într-o pivniță o petrecere de pomină spre marele haz al publicului. In această scenă totul pare improvizat pe moment, șotiile se țin lanț, detaliile comice te copleșesc prin abundența și neprevăzutul lor și-i crezi pe artiști cînd — la sfîrșitul micii petreceri — cad pe poloboace și pe bănci, abia trăgîndu-și sufletul de oboseală și de rîs. Jucate cu naturalețe și mare dezinvoltură, scenele de haz dau notă dominantă spectacolului, care se înfățișează astfel în întregul lui ca un spectacol de comedie tinerească, așa cum îi plăcea desigur și marelui autor al piesei să se înfățișeze (cînd își juca comediile, binențeles...).

Am văzut și pe alte scene actori tineri cu mari posibilități dramatice și cu măiestrie care te încîntă și te uimește, mai ales dacă te gîndești la vîrsta lor. In spectacolul „Griboedov" cu piesa autorului sovietic S. Ermolinski, prezentat pe scena teatrului de dramă „K. S. Stanislavski" din Moscova, rolul Ninei Ciavciavadze, soția eroului, e interpretat de o actriță cu o excepțională sensibilitate, L. O. Grițenko, artistă emerită a R.S.F.S.R. Tînăra actriță trece în chip surprinzător de la tristețe la veselie: acum s-a bucurat ca un copil auzind că tînărul diplomat rus Griboedov va veni în vizită la familia lor și acum i-au dat lacrimile, lacrimi adevărate, sincere, părîndu-i-se că el nu-i acordă destulă atenție. Pe fața plăcută și de o mare mobilitate a actriței se zugrăvesc pe rînd fericirea soției — în scena de după căsătorie — melancolia pentru plecarea din ținuturile natale, grija pentru soarta soțului iubit, iar, în ultimul act, durerea mută, sfîșietoare, care împietrește chipul văduvei. Interpreta folosește o gesticulație bogată, aleargă prin scenă, se oprește brusc într-un loc care părea neprevăzut, mîngîie florile cu delicatețe, se răsfață cu volubilitate, trecînd printr-o gamă atît de bogată de atitudini variate, cum rar se poate întîlni. Exprimîndu-mi admirația față de talentul cu care cîntă și se acompaniază la chitară în spectacol, mi s-a spus că s-a îngrijit cu atîta rîvnă să-și cultive aptitudinile muzicale pe care le socotește indispensabile pentru un actor, încît după ce a fost auzită de conducerea Teatrului Mare de Operă și Balet, a fost invitată să dețină roluri de solistă în spectacole de operă.

La Teatrul de dramă din Leningrad, rolul principal în comedia lui Ostrovski „Nu-i totdeauna praznic", Agnia, fiica văduvei Kruglova, era deținut de tînăra actriță E. A. Popova. Ea și-a construit personajul cu o profundă înțelegere psihologică. Pe Agnia, fiica unei văduve sărace, o pețește un negustor bogat dar rău și foarte bătrîn. Agnia însă iubește un tînăr sărac și frumos; pînă la urmă hotărăște totuși să se supună voinței mamei ei și declară acest lucru cu atîta tristă resemnare încît sufletul bun al bătrînei nu mai poate sta la îndoială: pețitorul urîcios n-are ce căuta în casa lor. Intreaga interpretare e caracterizată de o liniște tristă și o blîndețe de un farmec nespus, care creează o atmosferă caldă și plăcută în casa văduvei. Incăperea e învăluită de poezia unei lumi care suferea dar nu se încovoia, ci își apăra dreptul la demnitate omenească. E. A. Popova joacă cu o mare economie de mijloace, tăcută, alunecînd parcă și nu mergînd, cu mîinile împreunate, dar ochii mari și zîmbetul trist exprimă cu o forță deosebită ideea pe care o poartă personajul.

In spectacolul cu piesa „O chestiune personală" a lui Alexandr Stein, la Teatrul „Pușkin" din Leningrad, tînărul actor G. G. Kulibuș l-a zugrăvit pe Stepan, fiul lui Kolokolnikov, ca pe un urs, tăcut, greoi, timid, frămîntat dureros de șovăiala neprincipială a tatălui său și de mărginirea agresivă a mamei sale. In jocul tînărului actor se simte bine hotărîrea de a merge pe alt drum decît părinții săi, de a întemeia cu Mariana, pe care o iubește mult, un cămin fericit. Personajul trebuie să vorbească foarte puțin și să se înfățișeze cît mai modest ca prezență în scenă. Dar actorul are o asemenea concentrare și privește atît de încordat la tot ce se petrece cînd e și el de față, încît nu se poate să nu-ți îndrepți atenția și către dînsul, căutînd parcă să ghicești · ce crede Stepan despre asta? — și să te întrebi cu curiozitate: oare va vorbi, își va spune părerea, va acționa în vreun fel? Cu alte cuvinte îți devine drag și dorești să-i cunoști atitudinea față de evenimentele piesei.

Stiluri diferite de interpretare, maniere originale de a trata personajele, înțelegere adîncă a esenței rolurilor, toate acestea se întîlnesc în munca artistică a actorilor tineri sovietici, în cadrul metodei unice de creație, a realismului socialist. Adoptarea ca temelie creatoare a acestei metode unice nu-i limitează cîtuși de puțin — căci realismul socialist e dușman nivelării și platitudinii — ci le înaripează creația, le deschide orizontul unor înfăptuiri îndrăznețe și noi, în ansambluri bine închegate.

Iar teatrul sovietic pune cu generozitate la dispoziție tinerilor cadrul material pentru afirmarea darurilor naturale și a cunoștințelor artistice dobîndite, în scopul făuririi — alături de artiștii celorlalte generații — a unor chipuri exemplare, care să-i învețe pe oameni să trăiască mai frumos și mai bine.

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

Oamenii muncii continuă să propună candidații F.D.P.

Mineri vestiți propuși candidați

BICAZ (de la corespondentul nostru).

In sala clubului de la tunelieșire domnea o vie animație. Harnicii constructori ai hidrocentralei de la Bicaz se adunaseră aci spre a propune candidatul F.D.P. pentru circumscripția electorală regională nr. 39 Bacău.

Deschizînd adunarea tovarășul Ion Ștefan, președintele comitetului de întreprindere, a vorbit despre marile transformări ce s-au produs în ultimii ani pe valea Bistriței. Hidrocentrala, cea mai mare lucrare a planului de electrificare a țării, fabrica de ciment și de azbo-ciment, combinatul forestier de la Vaduri, noile blocuri în care locuiesc constructorii, cluburile moderne, școlile și alte realizări se datoresc regimului democrat-popular.

Tovarășul inginer Dumitru Mosora, șeful sectorului tunel, a propus, în aplauzele puternice ale celor prezenți, drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală regională nr. 39 Bacău, pe vestitul miner Pașca Gavrilă, Erou al Muncii Socialiste.

Propunerea a fost susținută de toți constructorii.

Tot în această adunare a fost desemnat candidatul F.D.P. pentru circumscripția electorală raională nr. 14 Piatra Neamț.

Tovarășul Ion Dragomir a propus pe tovarășul Roman Ștefan, maistru miner decorat cu „Ordinul Muncii" clasa I-a, pentru merite deosebite în lupta pentru străpungerea înainte de termen a tunelului de aducțiune.

Cei prezenți au susținut în unanimitate propunerea făcută.

Candidatul propus de muncitorii de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală

La marginea Capitalei se întind pe mii de metri pătrați clădirile mari și luminoase ale fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

Marți, ca de obicei, grupuri de tineri, băieți și fete, se îndreptau spre club și spre sala cantinei. Dar atunci, un eveniment deosebit, pe cît de îmbucurător, pe atît de important, le grăbea pașii — muncitorii fabricii aveau să propună candidatul lor pentru alegerile de deputați în sfaturile populare în circumscripția electorală orășenească nr. 250.

S-a ridicat un bărbat în vîrstă cu părul alb la tîmple: tov. Ștefan Drăghici, secretarul de partid de la sectorul VII.

— Tovarăși — începu el — în numele organizației de partid, în numele muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor fabricii noastre, propun candidat al F.D.P. în circumscripția orășenească nr. 250, pe tovarășa Constanța Crăciun, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Un ropot de aplauze puternice, prelungite, ce păreau că nu se vor sfîrși, răsuna în sala mare. Cînd vuietul se mai potoli, se ridică muncitoarea Eugenia Palaloga.

— Susțin din toată inima propunerea tovarășului Drăghici. Bucuria și dragostea mea față de partid mi-o voi exprima prin fapte: mă angajez să dau zilnic peste plan 15 paltoane de copii, să reduc rebuturile cu 2 la sută și să economisesc 1500 lei.

A vorbit apoi Nuțu Jana

— Eu, tovarăși — a vorbit ea și un val de roșeață i-a colorat obrajii — voi vota acum pentru prima oară. Este cea de a optsprezecea primăvară a vieții mele. Voi lupta împreună cu toți utemiștii din fabrică pentru ca produsele noastre să fie din ce în ce mai multe, din ce în ce mai bune... Și pentru acest lucru îmi iau un angajament: să dau peste plan 10 bucăți...

457.851 oameni ai muncii fac parte din comisiile electorale

In vederea alegerii deputaților în sfaturile populare oamenii muncii din întreprinderi, organizații de masă și cooperatiste din întreaga țară au ales membrii comisiilor electorale regionale, raionale, orășenești și comunale.

Au fost constituite și confirmate comisiile electorale regionale în care au fost aleși 203 membri, comisiile electorale raionale cu 1.526 membri, comisiile electorale orășenești cu 998 membri și comisiile electorale comunale cu 18.530 membri.

De asemenea au fost constituite și confirmate comisiile electorale de circumscripții regionale și ale Capitalei care cuprind 12.448 membri, cele raionale cu 51.832 membri, cele orășenești cu 35.066 membri și cele comunale cu 337.248 membri. In total în cadrul comisiilor electorale de toate categoriile au fost antrenați 457.851 de membri care participă în mod direct la pregătirea și desfășurarea alegerilor pentru sfaturile populare.

S-a terminat delimitarea și au fost publicate în întreaga țară listele circumscripțiilor electorale regionale, raionale, orășenești și comunale. (Agerpres)

Candidații poporului muncitor

Sub lozinca „Să alegem în sfaturile populare pe cei mai buni dintre noi!", în întreaga țară continuă să aibă loc mari adunări populare în cadrul cărora oamenii muncii propun candidați ai Frontului Democrației Populare în alegerile de la 11 martie.

La Tg. Mureș în cadrul unei mari adunări cetățenești au fost propuși drept candidați ai F.D.P., tov. Csupor Ludovic, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. al Regiunii Autonome Maghiare, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, propus candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 2, Regiunea Autonomă Maghiară; prof. Torok Ferenc, pentru circumscripția electorală regională nr. 25 Tg. Mureș și Torzsa Ferenc, muncitor fruntaș la fabrica „Ludovic Minschi", pentru circumscripția electorală orășenească nr. 27 Tg. Mureș.

Colectivul întreprinderii „Electroaparataj" din Capitală a propus pentru circumscripția electorală raională nr. 175 București candidatura tov. Vasile Ionescu, membru supleant al C.C. al P.M.R.

Muncitorii, inginerii și funcționarii fabricii de postav „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin au propus în circumscripția electorală orășenească nr. 43 Orașul Stalin, pe țesătoarea fruntașă în producție Sara Drăgan.

Colectivul Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași a propus drept candidat în circumscripția electorală regională nr. 1 Iași pe tov. Anton Gherghelaș, prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R.

Ședința Comitetului Politic Consultativ creat în conformitate cu Tratatul de la Varșovia

Cuvîntul de salut al tov. A. Cepicka

PRAGA 27 (Agerpres). — Ceteka transmite cuvîntarea rostită de Alexej Cepicka, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Apărării Naționale al Republicii Cehoslovace.

Dragi tovarăși!

Permiteți-mi ca, în numele întregului popor cehoslovac și al guvernului cehoslovac, să vă salut din toată inima cu prilejul întrunirii Comitetului Politic Consultativ al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia.

Vă salut în capitala Republicii Cehoslovace democrat-populare în străvechea noastră Praga de numele căreia sînt legate numeroase evenimente remarcabile din istoria bogată a poporului nostru și a mișcării muncitorești internaționale.

In ultima vreme, datorită în primul rînd uriașei inițiative de pace a Uniunii Sovietice, s-a produs o anumită destindere a încordării internaționale. Totuși, forțele războiului nu au renunțat la scopurile lor. Există încă multe probleme internaționale importante nerezolvate, iar în unele țări occidentale, în special în Statele Unite ale Americii, se manifestă în mod clar tendința de a zădărnici dezvoltarea pașnică și se fac, împotriva voinței popoarelor, încercări de a se relua „războiul rece".

Aceasta impune ca Comitetul Politic Consultativ, creat pe baza Tratatului de la Varșovia, să analizeze din nou situația internațională actuală și să discute problemele și măsurile comune care decurg din tratatul nostru.

In numele poporului și guvernului Republicii Cehoslovace urez succes deplin sesiunii noastre.

Cuvîntarea tov. Mehmet Șehu

PRAGA 27 (Agerpres). — Mehmet Șehu, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, a rostit următoarea cuvîntare în ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia:

Tovarăși!

In numele guvernului Republicii Populare Albania, delegația noastră își exprimă satisfacția în legătură cu convocarea acestei ședințe a Comitetului Politic Consultativ, creat în conformitate cu Tratatul de la Varșovia. Fără îndoială schimbul de păreri cu privire la situația internațională în general, precum și examinarea problemelor generale și măsurilor comune care decurg din Tratatul de la Varșovia vor aduce o contribuție deosebită la obținerea unor noi succese ale politicii noastre comune îndreptată spre menținerea și întărirea păcii și securității în Europa și în întreaga lume, spre apărarea intereselor socialismului.

Perioada care a trecut de la semnarea Tratatului de la Varșovia este caracterizată prin numeroase acțiuni importante întreprinse de Uniunea Sovietică, precum și prin eforturile active ale celorlalte țări iubitoare de pace, eforturi îndreptate spre menținerea și întărirea păcii și prieteniei între popoare, spre preîntîmpinarea unui nou război.

Consecventa politică leninistă de pace a Uniunii Sovietice are un rol hotărîtor în desfășurarea evenimentelor internaționale, în opera de menținere și întărire a păcii în Europa și în întreaga lume. Ea trezește admirația, se bucură de sprijinul fierbinte al tuturor popoarelor lumii.

Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., care a fost recent dat publicității, constituie un fapt de o uriașă însemnătate istorică și internațională, care a demonstrat întregii lumi țelurile pașnice ale Uniunii Sovietice. Noile planuri cincinale de dezvoltare a economiei naționale ale țărilor de democrație populară constituie de asemenea o expresie a politicii de pace a țărilor noastre.

Admiterea Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Albania în Organizația Națiunilor Unite, ca rezultat al inițiativei Uniunii Sovietice, a întărit pozițiile internaționale ale lagărului nostru în general, și ale țărilor susmenționate în special. Trebuie însă să spunem că atîta timp cît Republica Populară Chineză nu face parte din Organizația Națiunilor Unite, caracterul universal al Organizației Națiunilor Unite nu va fi deplin.

Poporul albanez și guvernul său își exprimă simpatia sinceră față de politica de pace a unor țări din Asia, Orientul Apropiat și Mijlociu, în primul rînd a Indiei, Birmaniei, Egiptului, Afganistanului, pentru aportul lor la cauza păcii și colaborarea prietenească cu diferite țări. Conferința de la Bandung a constituit o mărturie a viabilității și voinței ferme a popoarelor din Asia și Africa de a-și lua soarta în propriile lor mîini, de a trăi libere și suverane, de a participa activ la dezvoltarea evenimentelor internaționale. Conferința de la Bandung a arătat că au apus pentru totdeauna vremurile cînd soarta acestor popoare era hotărîtă de imperialiști-colonialiști.

Evenimentele din ultima vreme au dovedit în practică că coexistența pașnică a statelor cu orînduiri sociale diferite este pe deplin posibilă și reprezintă unicul mijloc de asigurare a păcii și colaborării internaționale.

Uniunea Sovietică și celelalte țări iubitoare de pace depun eforturi mari pentru a salva omenirea de un nou război mondial și de a menține pacea în întreaga lume. Un început important în această direcție a constituit-o conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Însă cu toate schimbările importante care s-au produs în lume, guvernul S.U.A. și alte cercuri occidentale, ducînd cu persistență politica lor agresivă, continuă cursa înarmărilor și producția intensă de arme atomice și cu hidrogen, continuă să înjghebeze blocuri militare agresive, continuă să facă încercări de a se amesteca în afacerile interne ale altor state și, în primul rînd, în afacerile interne ale țărilor noastre democrat-populare, deoarece lor nu le este pe plac orînduirea noastră, deoarece ele sînt împotriva libertății și independenței popoarelor noastre. Guvernele occidentale, în frunte cu guvernul american, accelerează remilitarizarea Germaniei occidentale, care este în prezent participantă la blocul agresiv nordatlantic și la Uniunea Europei Occidentale. Blocul de la Bagdad recent organizat, declarațiile instigatoare făcute în ultima vreme de unii conducători americani, eforturile îndreptate spre creare de noi baze militare împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară dovedesc că primejdia de război nu a fost lichidată. De aceea apare necesitatea nu de a slăbi, ci de a întări vigilența popoarelor noastre, de a menține în permanență pregătită forța noastră de apărare.

Ideea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa are în prezent o largă răspîndire și se bucură de mare sprijin și în alte continente, deoarece menținerea păcii în Europa înseamnă implicit menținerea păcii în întreaga lume.

Rezolvarea problemei germane, crearea unei Germanii unite, pașnice și democratice este în primul rînd o chestiune a poporului german însuși. Guvernul nostru va sprijini întotdeauna eforturile consecvente ale Republicii Democrate Germane, îndreptate spre unificarea Germaniei pe baze democratice și spre întărirea păcii în Europa. Poporul albanez salută crearea armatei populare a Republicii Democrate Germane, care nu numai că va asigura pacea și suveranitatea Republicii Democrate Germane, ci va constitui și un factor important al păcii și securității în Europa.

Tratatul de la Varșovia a dat Republicii Populare Albania noi forțe și posibilități în lupta ei pentru socialism. Republica Populară Albania este profund interesată în menținerea păcii, în slăbirea continuă a încordării internaționale, în întărirea colaborării internaționale. Guvernul nostru a depus eforturi pentru a-și aduce contribuția sa la această operă sprijinind orice inițiativă îndreptată spre întărirea păcii, lărgind și întărind prin toate mijloacele relațiile sale internaționale, reducînd forțele sale armate etc.

Consider că este locul să amintesc că de la un timp relațiile dintre Republica Populară Albania și Republica Populară Federativă Iugoslavia au progresat pe calea normalizării. Nu încape îndoială că dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre Republica Populară Albania și Republica Populară Federativă Iugoslavia servește intereselor popoarelor noastre, precum și cauzei comune a păcii și securității în peninsula balcanică și în Europa. Se poate spune că relațiile cu vecina noastră Italia se dezvoltă favorabil. In noua situație internațională, care se caracterizează prin destinderea încordării internaționale, au fost create toate condițiile pentru normalizarea relațiilor dintre Republica Populară Albania și Grecia, ceea ce corespunde intereselor comune ale popoarelor albanez și grec. Guvernul nostru a întreprins în repetate rînduri măsuri corespunzătoare și va depune și de acum înainte toate eforturile în această direcție.

Sperăm că și guvernul grec va examina această problemă într-o lumină mai realistă. Credem că pe acest drum nu trebuie îngăduite nici un fel de piedici artificiale, pe care le creează în scopuri străine popoarelor noastre anumite cercuri care nu doresc nici binele Greciei, nici al Albaniei.

Poporul albanez a pășit pe calea dezvoltării relațiilor de prietenie cu popoarele din Egipt, Siria, Sudan și cu alte popoare din Orient, care și-au cucerit independența națională.

Guvernul Republicii Populare Albania este gata să stabilească relații diplomatice cu toate statele care doresc să stabilească astfel de relații cu țara noastră, pe bază de egalitate și respect reciproc.

Primirea țării noastre în Organizația Națiunilor Unite constituie o hotărîre care acordă poporului nostru dreptul său legitim pe care l-a cucerit împreună cu celelalte popoare aliate cu prețul a numeroase jertfe în cursul celui de al doilea război mondial și prin politica consecventă de pace a statului nostru democrat popular. Această hotărîre întărește, fără îndoială, pozițiile Republicii Populare Albania și creează posibilități noi ca guvernul nostru să aducă un aport și mai mare la cauza păcii și colaborării internaționale. Delegația Republicii Populare Albania consideră că întărirea continuă a colaborării frățești între țările noastre în toate domeniile, în spiritul Tratatului de la Varșovia, constituie condiția principală a înfăptuirii cu succes a politicii noastre comune. Sîntem convinși că politica păcii și prieteniei între popoare va învinge și de aci înainte. In ce ne privește, vom depune toate eforturile în această direcție.

Cuvîntarea tov. Raiko Damianov

PRAGA 27 (Agerpres). — Raiko Damianov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, a rostit următoarea cuvîntare în ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Dragi tovarăși,

Au trecut peste opt luni de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală de la Varșovia cînd am pus o bază trainică pentru propria noastră securitate și pentru securitatea tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa.

In Tratatul de la Varșovia și-a găsit expresie voința statelor participante de a lua măsuri comune pentru menținerea păcii în Europa și pentru apărarea păcii cu toate forțele. Cu sprijinul deplin al marelui popor chinez de 600 de milioane, alianța celor opt state iubitoare de pace din Europa reprezintă o forță puternică, indestructibilă, pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Intrunindu-ne astăzi aci, în eroica Pragă, în acea Pragă care a îndurat sinistra ocupație hitleristă și a dus o luptă glorioasă pentru eliberarea de sub jugul fascist, putem constata cu deplină satisfacție că politica promovată de țările Tratatului de la Varșovia a obținut succese importante în opera de menținere și întărire a păcii.

A doua zi după semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între țările noastre, din inițiativa guvernului sovietic a fost semnat la Viena Tratatul de stat cu Austria.

Guvernul Republicii Populare Bulgaria a salutat încheierea Tratatului de stat cu Austria ca o contribuție prețioasă la cauza micșorării încordării internaționale și a recunoscut neutralitatea permanentă a Austriei.

Cu prilejul semnării Tratatului de la Varșovia, guvernele noastre au declarat că vor urmări și pe viitor să se adopte măsuri hotărîte în scopul reducerii generale a armamentelor și forțelor armate, al interzicerii armei atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Guvernul bulgar și-a demonstrat prin fapte hotărîrea de a contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale reducîndu-și forțele armate cu 18.000 de oameni și scurtînd durata serviciului militar. Fără îndoială că aceste măsuri ale guvernului bulgar constituie o nouă dovadă a năzuinței sincere a Bulgariei de a crea în Balcani o atmosferă de încredere reciprocă și de securitate.

In urma istoricei întîlniri de la Belgrad a conducătorilor sovietici și iugoslavi a survenit o importantă cotitură și în relațiile dintre Bulgaria și Iugoslavia. Poporul bulgar a primit cu mare satisfacție declarația de la Belgrad, deoarece ea a indicat calea reală spre refacerea și dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre Bulgaria și Iugoslavia. In felul acesta au fost create noi posibilități favorabile și pentru îmbunătățirea relațiilor cu vecinii din sud ai Bulgariei — Grecia și Turcia.

Poporul bulgar și guvernul său au salutat cu căldură rezultatele pozitive obținute la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, considerîndu-le ca o importantă contribuție la cauza păcii.

Actuala conferință de la Praga se desfășoară într-un moment cînd este proaspătă impresia produsă de călătoria tovarășilor Bulganin și Hrușciov în India, Birmania și Afganistan. Această călătorie istorică și rezultatele ei au arătat încă odată uriașele posibilități ale coexistenței pe baza respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne ale statelor. Guvernul bulgar sprijină pe deplin aceste principii și le traduce în fapt în politica sa externă.

Proiectul de Directive ale Congresului al 20-lea al P.C.U.S. dat recent publicității constituie o nouă contribuție la cauza întăririi păcii.

Noi toți nu putem însă trece cu vederea faptul că propovăduitorii „războiului rece" se străduiesc prin toate mijloacele să contracareze eforturile îndreptate spre întărirea păcii și securității.

Participanții la Tratatul de la Varșovia au avertizat în repetate rînduri că refacerea militarismului german cu ajutorul acordurilor de la Paris creează o primejdie reală pentru pacea în Europa și în întreaga lume. Hotărîrile adoptate la ultima sesiune a blocului agresiv al Atlanticului de nord oglindesc intențiile conducătorilor acestui bloc militar de a accelera reînvierea militarismului german și de a pune popoarele în fața unui fapt împlinit — restabilirea Wehrmachtului german.

In condițiile remilitarizării intense a Germaniei occidentale este pe deplin explicabil faptul că în Republica Democrată Germană se creează pentru prima oară în istoria poporului german o armată populară națională. Această armată este menită să apere interesele fundamentale ale poporului său. Poporul bulgar, care nu odată a suferit agresiunea sîngeroasă a militarismului german, înțelege foarte bine importanța acestui eveniment a cărui semnificație depășește frontierele Germaniei, și sîntem convinși că crearea ei va aduce o nouă contribuție la lupta pentru unificarea poporului german și întărirea păcii.

Stimați tovarăși, Republica Populară Bulgaria consideră că sarcina ei cea mai importantă este lupta pentru menținerea și întărirea păcii. In perioada care a urmat semnării Tratatului de la Varșovia s-a întărit și mai mult poziția ei internațională. Țara noastră nu a avut niciodată o poziție internațională atît de fermă și atît de mulți prieteni credincioși.

Admiterea Bulgariei în O.N.U. reprezintă o recunoaștere incontestabilă a rolului ei de țară iubitoare de pace, a creșterii prestigiului ei internațional, a stabilității și dezvoltării ei interne. Aceasta îi dă posibilitatea să participe și mai direct și activ la măsurile pe care forțele iubitoare de pace le iau în scopul întăririi păcii și extinderii colaborării între popoare.

In politica sa față de vecini, ca și față de toate celelalte țări, guvernul bulgar pornește de la principiul care stă la baza Tratatului de la Varșovia, și anume că nu există nici un fel de probleme litigioase și nerezolvate care să nu poată fi soluționate pe calea tratativelor, cu condiția să existe bună voință și să se facă concesii reciproce.

Această politică a și dat rezultate pozitive. Relațiile între țara noastră și Iugoslavia constituie un exemplu în această privință. Nu încape îndoială că legăturile istorice dintre popoarele Iugoslaviei și Bulgariei, precum și comunitatea de interese dintre ele contribuie la colaborarea lor multilaterală pentru întărirea păcii în Balcani și în Europa.

Republica Populară Bulgaria a obținut succese și în privința normalizării relațiilor ei cu Grecia. In ce-i privește, guvernul bulgar dorește să dezvolte și să îmbunătățească și pe viitor relațiile dintre cele două țări. Sîntem profund convinși că îmbunătățirea relațiilor cu Grecia prezintă interes atît pentru cele două țări ale noastre cît și pentru toate popoarele balcanice.

Se constată o îmbunătățire și în relațiile dintre Bulgaria și Turcia. Guvernul bulgar năzuiește sincer să dezvolte și pe viitor aceste relații în interesul păcii.

Guvernul bulgar consideră drept o sarcină importantă a politicii sale externe extinderea permanentă a relațiilor diplomatice, economice și culturale atît cu țările occidentale, cît și cu țările Asiei și Africii.

Guvernul Republicii Populare Bulgaria este ferm convins că în colaborare cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, țările de democrație populară și cu toate popoarele iubitoare de pace vor fi obținute, pe această cale, noi succese în opera de întărire a păcii și securității internaționale.

Totodată guvernul bulgar consideră că încordarea care persistă în relațiile internaționale impune înfăptuirea permanentă și consecventă a hotărîrilor de la Varșovia și adoptarea tuturor noilor măsuri necesare pe care le va elabora actuala sesiune a Comitetului Politic Consultativ pentru asigurarea păcii, în conformitate cu cerințele situației internaționale.

Spre un nou avînt al agriculturii R.P. Chineze

PEKIN 27 (Agerpres).— China Nouă transmite: Ziarele chineze au publicat proiectul program pentru dezvoltarea agriculturii în R.P. Chineză pe anii 1956—1967, prezentat de către Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez la 23 ianuarie 1956.

Avîntul cooperativizării în agricultură, se arată în proiectul de program, duce la avîntul producției agricole a întregii țări și prin aceasta contribuie la un nou avînt al economiei naționale, științei, culturii, învățămîntului și ocrotirii sănătății. Pentru ca organele de partid și guvernamentale, poporul din întreaga țară și în primul rînd țăranii să aibă un țel pentru o perioadă îndelungată în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, Biroul Politic al C.C. al P.C. Chinez, după consultarea cu activiștii cu munci de răspundere ai Comitetelor provinciale și orășenești ale P.C. Chinez și ai comitetelor regiunilor autonome, a elaborat proiectul program pentru dezvoltarea agriculturii pe anii 1956—1967, adică pînă în ultimul an al celui de-al treilea cincinal.

Pornind de la faptul că în 1955 peste 60% din gospodăriile țărănești au fost unite în cooperative agricole de producție, se arată mai departe în proiectul de program, în anul 1956 trebuie să se termine în linii mari cooperativizarea agriculturii în forma inferioară și să se obțină ca aproximativ 85% dintre gospodăriile țărănești să intre în cooperative agricole de producție.

In regiunile unde există o bază relativ bună pentru cooperativizare și unde au fost deja înființate un anumit număr de cooperative agricole de producție de tip superior, cooperativizarea agricolă în forma superioară trebuie să fie terminată în linii mari pînă în 1957. In celelalte regiuni, în 1956 să se organizeze în fiecare județ una sau mai multe cooperative agricole de producție mari (de peste 100 de gospodării) de tip superior, care să servească drept model; pînă în 1958 să se termine în linii mari cooperativizarea agriculturii în formă superioară.

In proiect se arată că în 1956 trebuie să se treacă la rezolvarea problemei intrării în cooperative agricole a foștilor moșieri și a chiaburilor care au renunțat de pe acum la exploatare și care insistă să fie primiți în cooperative.

In decursul celor 12 ani începînd din 1956 trebuie să se sporească suprafața cultivată cu orez cu 310 milioane mu, (un mu=0,06 ha.), suprafața cultivată cu porumb — cu 150 milioane mu, iar cea cu batat — cu 100 milioane mu.

Incepînd din 1956, în decurs de 5-7 ani, în funcție de condițiile locale, urmează să se lichideze în linii mari analfabetismul. Criteriul lichidării analfabetismului îl va constitui cunoașterea a cel puțin 1.500 de semne. In fiecare plasă să se creeze școli serale pentru a ridica și mai mult nivelul cultural al cadrelor agricole inferioare și al țăranilor. Ținîndu-se seama de condițiile fiecărei regiuni, în decurs de 7-12 ani să se introducă învățămîntul elementar obligatoriu. Școlile elementare rurale vor fi create mai ales de către cooperativele agricole de producție.

Proiectul de program mai arată că în 1957 trebuie să se termine în linii mari cooperativizarea industriei meșteșugărești și cooperativizarea muncitorilor care se ocupă cu extracția sării, a pescarilor și a luntrașilor.

Incepînd din 1956, în timp de 5-7 ani, ținînd seama de condițiile fiecărei regiuni, să se rezolve problema șomajului din orașe, astfel ca toți cei care în prezent nu au de lucru în orașe să capete posibilitatea să se încadreze într-o muncă.

In încheierea proiectului de program se spune: Muncitorii de la orașe și țăranii din cooperative trebuie să se ajute reciproc. Muncitorii trebuie să producă mărfuri industriale în cantitate și mai mare și de calitate mai bună pentru satisfacerea necesităților țărănimii. Țăranii trebuie să dea alimente și materii prime pentru industrie în cantități și mai mari și de calitate mai bună pentru satisfacerea necesităților industriei și ale populației orășenești. Muncitorii de la orașe și țăranii din cooperativele agricole trebuie să stabilească o legătură permanentă prin întîlniri, corespondență etc., să se însuflețească unii pe alții și să facă schimb de experiență pentru a contribui la dezvoltarea industriei și agriculturii în scopul consolidării alianței dintre muncitori și țărani, condusă de clasa muncitoare.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești nr. 4 (377)

Cuprinde:

Articol de fond — P.C.U.S., inspiratorul și organizatorul construirii comunismului în U.R.S.S.

* * * Conferința comsomoliștilor și tinerilor sovietici care s-au evidențiat în acțiunea de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite. Cuvîntarea rostită de tov. N. S. Hrușciov.

* * * Ședința Conferinței supreme de stat a Republicii Populare Chineze — Cuvîntarea președintelui Mao Țze-dun.

* * * Cea de-a 6-a aniversare a Republicii India.

Palmiro Togliatti — 35 de ani de existență și luptă.

Jacques Duclos — Pentru un guvern de stînga, pentru un nou Front popular în Franța.

S. Mikunis — Pentru o politică de independență și pace, împotriva aderării Israelului la alianța agresivă.

Jan Marek: Note politice: 1. Provocările grosolane ale dușmanilor păcii. 2. Falsificatorii la lucru.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani.

Delegația tineretului din R. P. R. a plecat la Helsinki

In ziua de 27 ianuarie a.c. a plecat din Capitală îndreptîndu-se spre Helsinki, delegația tineretului din R.P.R. care va participa la lucrările Comitetului Executiv al F.M.T.D.

Delegația este condusă de tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Primii campioni olimpici

Iată rezultatele tehnice de la întrecerile din ziua a doua de la Cortina d'Ampezzo.

SCHI:

Clasamentul probei de 30 km. fond: 1. Veikko Hakulinen (Finlanda) 1h. 44'06"; 2. Jernberg (Suedia) 1h. 44'30"; 3. Kolcin (U.R.S.S.) 1h. 45'45".

★

Proba de slalom uriaș femei a reunit 49 de concurente.

Cel mai bun rezultat — 1'56"5/10 — l-a obținut sportiva Ossi Reichert (Germania)

BOB:

In frunte se află echipa primă a Italiei, compusă din Lamberto Dalla Costa și Giacomo Conti — 2'44"45/100. Echipajul R.P.R. 1, compus din Ene și Blăgescu, s-a clasat pe locul 15 cu timpul de 2'53"34/100, după ce în prima manșe a ocupat locul 13 cu 1'26"51/100.

HOCHEI:

Turneul de hochei pe gheață a continuat dimineața cu meciul dintre echipele R. Cehoslovace și S.U.A. După o luptă foarte dîrză, echipa cehoslovacă a învins cu scorul de 4—3 (2—1, 0—1, 2—1).

Meciul dintre echipele Canadei și Austriei s-a terminat cu scorul de 23—0 (6—0, 11—0, 6—0) în favoarea hocheiștilor canadieni.

Consultări în vederea formării noului guvern francez

PARIS 27 (Agerpres). — Guy Mollet, secretarul general al partidului socialist francez, după ce a acceptat însărcinarea președintelui Republicii de a forma guvernul, a început consultările. Conform noilor prevederi constituționale, pentru ca Adunarea Națională să aprobe împuternicirea lui Guy Mollet, nu mai este nevoie de o majoritate absolută ci este suficientă o majoritate relativă. Șeful guvernului este însă obligat înainte de a primi împuternicirea, să prezinte Adunării Naționale lista complectă a guvernului său.

Tratativele cu privire la formarea guvernului se desfășoară în special între liderii partidelor „Frontul Republican" și în primul rînd între Guy Mollet și Mendes-France. In ziua de 27 ianuarie, Mendes-France a scris în ziarul „Expres" că sprijină fără rezerve candidatura lui Guy Mollet. Din informațiile apărute în presă rezultă însă că problema repartizării portofoliilor ministeriale provoacă divergențe serioase între cei doi lideri ai „Frontului Republican". Dificultățile au apărut în special în legătură cu problema repartizării portofoliului ministerului Afacerilor Externe.

Ziarele anunță că Mendes France ar dori să ocupe el însuși postul de ministru al Afacerilor Externe. Acestui lucru însă i se opune atît Guy Mollet, cît și majoritatea membrilor Comitetului de conducere al partidului socialist.

Dl. Nutting speriat de întrecerea pașnică...

LONDRA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 ianuarie, Nutting, ministrul de stat pentru Afacerile Externe al Angliei, a luat cuvîntul la Londra la o adunare a femeilor — membre ale partidului conservator. Ziarul de dreapta „Daily Mail" a caracterizat cuvîntarea sa drept „cea mai vehementă declarație despre Rusia pe care au făcut-o miniștrii englezi după conferința de la Geneva". Ziarul pune în legătură această declarație a lui Nutting cu vizita primului ministru Eden și a ministrului Afacerilor Externe, Lloyd, în S.U.A. pentru a duce tratative cu oamenii de stat americani.

In cuvîntarea sa, Nutting s-a ridicat împotriva proclamării de către Uniunea Sovietică a principiului întrecerii pașnice între cele două sisteme economice. „Rușii insistă asupra cuvîntului „întrecere", a declarat Nutting, și noi trebuie să înțelegem ce primejdie serioasă prezintă aceasta pentru lumea occidentală".

In continuare Nutting urmînd exemplul unor oameni de stat americani, a cerut restabilirea ordinii capitaliste în țările de democrație populară. Cuvîntarea lui Nutting, menită să împiedice realizarea năzuinței popoarelor de a se realiza destinderea continuă a încordării internaționale, a provocat neliniștea opiniei publice engleze.

La 26 ianuarie, la o conferință de presă de la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei, s-a pus întrebarea dacă Nutting a făcut această declarație în calitate de ministru de stat pentru afacerile externe sau în calitate de deputat conservator. Purtătorul de cuvînt al Ministerului a răspuns: „Cînd Nutting face o declarație, el o face în calitate de ministru de stat".

Primirea de către N. S. Hrușciov a ambasadorului iugoslav la Moscova

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 ianuarie N. S. Hrușciov a primit pe Dobrivoie Vidici — ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia, cu care a avut o convorbire.

In 24 de ore

NEW YORK. — După cum anunță agenția United Press, la 26 ianuarie Departamentul de stat a anunțat că reprezentanții a 72 de țări, inclusiv Uniunea Sovietică, se vor întruni la Washington la 27 februarie pentru a discuta încheierea unui acord cu privire la crearea unei Agenții internaționale pentru energia atomică.

DAMASC. — Presa siriană relatează despre noi încercări ale Angliei de a atrage Iordania în pactul de la Bagdad. Referindu-se la situația din Iordania, ziarul „Ar-Rai Al-Amm" anunță că regele Iordaniei, Husein, împreună cu generalul englez Glubb, comandantul Legiunii arabe, au plecat pe neașteptate cu avionul la Bagdad, unde va duce tratative secrete cu guvernul Irakului.

CAIRO. — Referindu-se la știrile sosite din Israel, postul de radio Cairo a anunțat că la 25 ianuarie au avut loc la Tel-Aviv mari demonstrații antimilitariste. Participanții la demonstrații au cerut guvernului să promoveze o politică de coexistență pașnică și să înceteze atacurile de la frontierele cu țările arabe. După cum anunță postul de radio, în urma ciocnirii dintre demonstranți și poliție 33 de persoane au fost ucise și 82 rănite. Situația la Tel-Aviv, capitala țării rămîne încordată.

Şedinţa Comitetului Politic Consultativ creat în conformitate cu Tratatul de la Varşovia

Cuvîntarea tov. András Hegedüs

Îngăduiţi-mi să transmit în numele guvernului Republicii Populare Ungare un salut participanţilor la şedinţa Comitetului Politic Consultativ, reprezentanţilor statelor participante la Tratatul de la Varşovia şi observatorului Republicii Populare Chineze.

Evenimentele de cea mai mare importanţă care au avut loc în politica internaţională în cursul anului trecut, ca de pildă, încheierea Tratatului de stat cu Austria, succesul tratativelor sovieto-iugoslave de la Belgrad, conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri, iar apoi conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, cea de a zecea sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, admiterea în cadrul acestei sesiuni a unor noi state în O.N.U. şi, în sfîrşit, vizita tovarăşilor Bulganin şi Hruşciov în India, Birmania şi Afganistan, ca o remarcabilă încununare a unui an bogat în evenimente internaţionale ne îndreptăţesc să considerăm anul 1955 ca anul unor însemnate realizări în opera de slăbire a încordării internaţionale.

Faptul că anul ce a trecut a intrat în istorie nu ca un an de agravare a încordării internaţionale, de intensificare a războiului rece şi de conflicte internaţionale, este rezultatul faptului că statele participante la Tratatul de la Varşovia, în primul rînd Uniunea Sovietică, au întreprins fără încetare noi şi noi acţiuni în vederea înfrînării forţelor agresive şi îmbunătăţirii atmosferei internaţionale.

Ca urmare a tuturor acestor măsuri a devenit limpede şi în afara hotarelor lagărului socialist pentru popoare şi, mai mult decît atît, în multe ţări şi pentru cercurile guvernante, că singura cale justă de rezolvare satisfăcătoare a problemelor nerezolvate o constituie tratativele bazate pe respect reciproc şi pe luarea în considerare a intereselor părţilor care participă la tratative.

Politica consecventă de pace a ţărilor lagărului socialismului şi, în primul rînd a Uniunii Sovietice, precum şi popularitatea crescîndă a acestei politici în toate ţările lumii a dus la eşecul total al faimoasei politici de forţă.

Ţinînd seama de interesele vitale ale poporului nostru şi ale tuturor popoarelor lumii, urmînd cu consecvenţă o politică de pace, guvernul Republicii Populare Ungare şi-a îndeplinit întru totul obligaţiile de onoare pe care şi le-a asumat prin semnarea Tratatului de la Varşovia; el a tins ca în spiritul unei sincere colaborări să participe la toate acţiunile internaţionale avînd drept scop menţinerea păcii şi securităţii popoarelor, şi şi-a consacrat toate forţele înfăptuirii acestor ţeluri.

Paralel cu normalizarea relaţiilor dintre ţările lagărului socialist şi Iugoslavia, precum şi pe lîngă rezolvarea problemei austriece, o mare însemnătate din punctul de vedere al poziţiei internaţionale a ţării noastre o are cunoscuta hotărîre a Organizaţiei Naţiunilor Unite potrivit căreia, pe baza propunerii Uniunii Sovietice, au fost admise în rîndurile membrilor ei 16 ţări printre care şi Republica Populară Ungară.

Participarea noastră la această organizaţie mondială ne oferă posibilitatea de a stabili legături internaţionale pe scară mai largă. Aceasta ne permite ca, pe calea dezvoltării relaţiilor diplomatice, economice şi a altor relaţii pe baza deplinei egalităţi în drepturi şi respectării largi a intereselor reciproce, să înfăptuim o colaborare internaţională şi mai largă cu celelalte state şi, prin aceasta să servim cu şi mai mult succes cauza înţelegerii reciproce şi dezvoltării colaborării între popoare.

Guvernul ungar consideră că trăsătura caracteristică a situaţiei internaţionale actuale, spre deosebire de perioada care a trecut, o constituie faptul că multe ţări tind să ducă o politică externă independentă, se abţin de la aderarea la blocuri agresive şi că aceste năzuinţe joacă un rol crescînd în lupta pentru slăbirea încordării internaţionale.

Năzuinţa spre neutralitate se manifestă cu deosebită tărie în multe ţări din Asia şi Africa, care vor să-şi consolideze libertatea şi independenţa recent cucerite. Călătoria de însemnătate istorică a tovarăşilor Bulganin şi Hruşciov în India, Birmania şi Afganistan a făcut să crească autoritatea Uniunii Sovietice în rîndurile popoarelor din ţările Asiei, Africii şi Americii de sud, care luptă împotriva colonialismului, a demascat planurile imperialiştilor, a întărit poziţiile partizanilor păcii.

Considerăm ca o sarcină importantă lărgirea relaţiilor noastre comerciale cu aceste ţări şi în această privinţă considerăm drept exemplu demn de urmat iniţiativa Uniunii Sovietice; considerăm importantă această iniţiativă şi datorită faptului că ea ajută popoarele care luptă pentru independenţa lor, împiedică puterile imperialiste să folosească înapoierea industrială a acestor ţări prin acordarea aşa-numitului ajutor economic, legat de condiţii politice, pentru a le pune din nou într-o situaţie dependentă, sau pentru a întări dependenţa lor.

În scopul îmbunătăţirii continue a atmosferei internaţionale şi a apropierii popoarelor, guvernul ungar doreşte să menţină relaţii normale şi cu cele trei mari puteri occidentale.

Cu toată îmbunătăţirea în anul trecut a situaţiei internaţionale noi nu scăpăm din vedere faptul că unor cercuri occidentale nu le este pe plac o astfel de îmbunătăţire. Aceste cercuri încearcă mereu să orienteze cursul evenimentelor în direcţia intensificării „războiului rece".

Acest lucru s-a manifestat şi la conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe, unde tocmai ca urmare a acestui fapt n-au fost obţinute rezultate substanţiale. Conferinţa miniştrilor ţărilor participante la N.A.T.O., care a avut loc în decembrie, s-a transformat într-o tribună a protagoniştilor politicii de pe poziţii de forţă, ai politicii de ameninţări. Faptul că în timp ce Uniunea Sovietică şi celelalte ţări participante la Tratatul de la Varşovia, inclusiv Republica Populară Ungară, şi-au redus considerabil cheltuielile militare pentru anul acesta, Statele Unite ale Americii au prevăzut pentru anul în curs cele mai mari alocaţii militare din istorie, face parte integrantă din maşinaţiunile îndreptate spre înveninarea atmosferei internaţionale.

Totodată puterile occidentale continuă politica lor de creare a blocurilor agresive, se străduiesc să lărgească pactul de la Bagdad şi intensifică pregătirile militare în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Guvernul Republicii Populare Ungare aprobă pe deplin hotărîrea Camerei Populare a Republicii Democrate Germane cu privire la crearea forţelor sale armate — a armatei sale populare. În condiţiile actuale, în care Germania occidentală participă la blocurile occidentale agresive şi preconizează, după cum a dezvăluit Ministerul de război de la Bonn şi statul major al N.A.T.O., înzestrarea armatei sale cu arma atomică, acest pas al Republicii Democrate Germane este pe deplin justificat şi necesar.

În legătură cu aceasta am vrea să subliniem că guvernul ungar continuă să acorde o mare importanţă rezolvării paşnice a problemei germane, creării unei Germanii unite, iubitoare de pace şi democratice. Noi considerăm necesar şi raţional ca statele participante la Tratatul de la Varşovia să manifeste şi pe viitor iniţiativă în interesul creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, iar pînă cînd va fi creat acest sistem, să ia măsurile necesare în scopul realizării unui acord preliminar între ţările interesate şi marile puteri. Acest lucru ar permite reducerea cursei înarmărilor în Europa şi ar contribui la micşorarea primejdiei unui nou război, care s-a creat în situaţia internaţională, cu toată destinderea realizată, primejdie legată de reînarmarea Germaniei occidentale şi atragerea ei într-un bloc militar. În felul acesta s-ar putea micşora cursa înarmărilor — povară uriaşă care apasă pe umerii popoarelor Europei.

Cererea ca problemele internaţionale să fie rezolvate pe cale paşnică, pentru începerea reducerii înarmărilor, pentru încheierea unui tratat de securitate colectivă între ţările interesate şi pentru a se pune capăt odată pentru totdeauna politicii „de pe poziţii de forţă" are un ecou tot mai puternic şi dincolo de hotarele ţărilor lagărului socialismului. Alegerile din Franţa, unde poporul francez a votat împotriva politicii partidelor care sprijină blocul militar nord-atlantic şi în felul acesta a votat împotriva agravării încordării internaţionale, împotriva politicii „de pe poziţii de forţă" dovedeşte acest lucru.

Sîntem ferm convinşi că există condiţii reale pentru destinderea continuă a încordării internaţionale şi stabilirea colaborării între ţări.

În măsura forţelor noastre, noi vom participa şi pe viitor la toate acţiunile internaţionale care urmăresc întărirea păcii şi securităţii în Europa şi în întreaga lume.

Republica Populară Ungară acordă o mare importanţă colaborării dintre ţările lagărului socialismului. Noi considerăm aceasta o forţă care este şi va fi unul din cei mai importanţi factori pentru evoluţia favorabilă ulterioară a situaţiei internaţionale. De aceea salutăm cu bucurie această primă şedinţă a Comitetului Politic Consultativ al ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia, care oglindeşte şi în acelaşi timp dezvoltă mai departe relaţiile prieteneşti şi colaborarea dintre ţările noastre.

Nicicînd în trecut nu a privit poporul ungar cu atîta încredere justificată viitorul, ca în prezent, cînd forţele noastre — forţele păcii cresc zi de zi şi capătă o tot mai mare recunoaştere în întreaga lume. Poporul nostru consideră că este o mare cinste pentru el că are posibilitatea să lupte în cadrul Tratatului de la Varşovia umăr la umăr cu popoarele lagărului păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru asigurarea trainică a păcii generale, pentru cauza înălţătoare a progresului social.

Cuvîntarea tov. Walter Ulbricht

Guvernul Republicii Democrate Germane salută convocarea Comitetului Politic Consultativ în vederea unui schimb de păreri asupra situaţiei existente în vederea elaborării de măsuri comune pe baza Tratatului de la Varşovia.

Guvernul Republicii Democrate Germane salută eforturile permanente ale statelor iubitoare de pace, în special ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, în scopul micşorării continue a încordării internaţionale. Conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc în iulie anul trecut, dovedeşte posibilitatea înţelegerii internaţionale. Este extrem de necesar ca acordurile realizate să fie înfăptuite cu consecvenţă.

Guvernul Republicii Democrate Germane a urmărit şi va urmări şi de acum înainte să contribuie la înţelegerea reciprocă şi la rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. El a sprijinit toate eforturile care au slujit la înţelegerea internaţională şi totodată a prezentat propuneri proprii.

Astfel, guvernul R.D.G. a prezentat conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri următoarele propuneri constructive.

1. Încheierea unui tratat de securitate colectivă între ţările europene în scopul înlăturării grupărilor militare de state, aşa cum a propus Uniunea Sovietică.

2. Asigurarea dezvoltării paşnice a Germaniei prin împiedicarea restabilirii militarismului german şi prin retragerea tuturor trupelor străine din Germania.

3. Reunificarea Germaniei ca stat iubitor de pace şi democrat, pe calea apropierii şi înţelegerii dintre cele două state germane şi a creării unui Consiliu al întregii Germanii.

Republica Democrată Germană nu numai că a adîncit şi întărit relaţiile de prietenie existente cu ţările lagărului păcii, democraţiei şi socialismului ci, în conformitate cu principiile coexistenţei paşnice, dezvoltă totodată relaţiile sale cu celelalte state. Republica Democrată Germană are largi relaţii comerciale, pe bază de avantaj reciproc, cu peste 100 de ţări. Au fost încheiate tratate comerciale pe termen lung cu 20 de ţări capitaliste. Într-o serie de state există reprezentanţe comerciale permanente ale Republicii Democrate Germane. În interesul colaborării internaţionale paşnice reprezentanţii Republicii Democrate Germane colaborează activ la peste 70 de organizaţii, comisii şi comitete internaţionale. Toate acestea dovedesc că statul nostru al muncitorilor şi ţăranilor care se întăreşte pe zi ce trece se bucură de tot mai multă stimă şi încredere din partea popoarelor şi statelor.

Poporul german şi popoarele Europei sînt serios îngrijorate de primejdia ce decurge din remilitarizarea Germaniei occidentale. Transformarea Germaniei occidentale în principala bază militară a N.A.T.O. şi realizarea planurilor N.A.T.O. va avea consecinţe îngrozitoare pentru poporul german.

Hotărîrile adoptate în decembrie anul trecut de Consiliul miniştrilor ţărilor membre ale N.A.T.O. cuprind planuri de formare accelerată a diviziilor vest-germane ca divizii de şoc ale N.A.T.O., de formare a unor unităţi înzestrate cu armament atomic şi cu reacţie, de pregătire a războiului aerian şi de dezvoltare rapidă a producţiei de război. Pentru a sublinia gravitatea acestei evoluţii atragem atenţia asupra faptului că, potrivit planurilor N.A.T.O., pînă la sfîrşitul anului 1957 în Germania occidentală trebuie să fie pregătite 12 divizii. În afară de aceasta trebuie să fie formate alte 12 divizii. În Germania occidentală a fost refăcut vechiul stat major general german. Din acesta fac parte în primul rînd generalii hitlerişti care poartă răspunderea pentru crimele comise de militarismul german în timpul celui de al doilea război mondial. Ministerul de război de la Bonn este alcătuit aproape exclusiv din ofiţeri ai Wehrmachtului fascist, în special din foşti colaboratori ai marelui stat major general care au fost decoraţi de Hitler cu cele mai înalte ordine fasciste şi cu distincţii de onoare. În fruntea acestui stat major vest-german stă fostul ofiţer fascist Blank, ale cărui „merite" au constat iniţial în crearea de organizaţii sindicale reacţionare şi care pe acest temei este considerat ca deosebit de potrivit pentru manevrele mincinoase destinate să înşele poporul, manevre legate de înarmarea armatei vest-germane. Mîna lui dreaptă este generalul-locotenent Adolf Heusinger, fost ofiţer al statului major general, care din 1931 pînă în 1944 a lucrat în secţia operativă a trupelor terestre şi a luat parte activă la elaborarea planurilor hitleriste de agresiune împotriva ţărilor vecine cu Germania. Pentru aceasta el a fost trecut după război pe lista criminalilor de război. La Ministerul de război de la Bonn lucrează şi generalul-locotenent Speidel care, după venirea lui Hitler la putere a fost trimis la Paris ca şef al serviciului de spionaj militar hitlerist şi care în 1940 a devenit şeful statului major al trupelor de ocupaţie fasciste din Franţa. În prezent el este şef al direcţiei generale a forţelor armate. După ce a lucrat în Franţa, el a săvîrşit crime de război în Uniunea Sovietică şi în Italia.

Criminalul de război Bräutigam este şeful secţiei pentru răsărit din Ministerul Afacerilor Externe de la Bonn. În timpul celui de al doilea război mondial el a deţinut un post de conducere în aşa-numitul minister pentru răsărit al căpeteniei fasciste Rosenberg şi poartă răspunderea, după cum o dovedesc pe deplin documentele publicate în presa vest-germană, pentru asasinarea a aproximativ zece mii de locuitori paşnici din diferite ţări.

În comitetul pentru problemele cadrelor lucrează faimosul general Kunzen, care pînă în 1945 a fost şeful direcţiei cadrelor trupelor terestre şi se îngrijea ca corpul fascist de ofiţeri să fie alcătuit numai din ofiţeri pe deplin devotaţi lui Hitler. În momentul de faţă el are misiunea de a asigura influenţa forţelor fasciste în corpul ofiţeresc vest-german

Înzestrarea trupelor vest-germane cu arma atomică, aşa cum este prevăzut, agravează ameninţarea la adresa păcii în Europa primejduită de militarismul german. Caracterul agresiv al militarismului german se manifestă şi în faptul că poziţiile-cheie din economia vest-germană se află în mîinile unor foşti membri ai consiliului hitlerist pentru înarmare. Politicienii de la conducerea Germaniei occidentale aţîţă ura de rasă şi propovăduiesc „cucerirea regiunii Sudeţilor" şi „cucerirea Sileziei".

Remilitarizarea Germaniei occidentale serveşte totodată la asigurarea dominaţiei forţelor militariste ale capitalului monopolist şi junkerilor, în ciuda opoziţiei crescînde a populaţiei. Înfăptuirea înarmării întîmpină o împotrivire crescîndă din partea tuturor claselor şi păturilor. Se conturează o opoziţie cu ramificaţii largi, care nu are însă deocamdată o conducere unică. În rîndurile acestei opoziţii se află alături de luptători consecvenţi pentru pace şi de alţi adversari ai reacţiunii militariste, şi membri ai coaliţiei guvernamentale care sînt îngrijoraţi de nemulţumirea vădită a maselor de alegători.

Politica militarismului vest-german va da faliment aşa cum a dat faliment şi în trecut. Dezvoltarea forţelor păcii din Germania însăşi va determina în mare măsură momentul cînd se va întîmpla aceasta.

Înainte de ratificarea acordurilor de la Paris guvernul Republicii Democrate Germane avertiza că atragerea Republicii Federale în Uniunea Europei Occidentale şi în sistemul N.A.T.O., face cu neputinţă reunificarea Germaniei şi va sili guvernul Republicii Democrate Germane să creeze forţe armate naţionale pentru menţinerea păcii şi apărarea realizărilor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană. Pornind de la sentimentul profundei răspunderi pentru pace şi pentru viitorul naţiunii germane, Camera Populară a Republicii Democrate Germane a adoptat în unanimitate la 18 ianuarie 1956 legea cu privire la crearea armatei populare naţionale şi a ministerului apărării naţionale. Armata populară naţională a Republicii Democrate Germane va fi o armată a poporului muncitor care iubeşte pacea tot atît cît şi libertatea sa. Întregul efectiv al viitoarelor forţe armate terestre, aeriene şi maritime ale Republicii Democrate Germane este educat în spiritul prieteniei între popoare şi al dragostei fierbinţi faţă de puterea muncitorească-ţărănească şi acesta va fi spiritul în care îşi va face serviciul. El se va afla în primele rînduri de strajă păcii. Guvernul Republicii Democrate Germane roagă ţările participante la Tratatul de la Varşovia să-şi dea consimţămîntul ca reprezentanţi ai Republicii Democrate Germane să facă parte din comandamentul suprem al forţelor armate unificate.

În conformitate cu acordurile adoptate la Geneva de şefii guvernelor celor patru puteri, Guvernul Republicii Democrate Germane a făcut din nou la 18 ianuarie propuneri Republicii Federale Germane în vederea realizării unei înţelegeri între cele două state. Aceste propuneri prevăd ca cele două state germane să-şi îndrepte eforturile spre încheierea unui tratat de securitate colectivă în Europa şi reducerea efectivului trupelor străine pe teritoriul Germaniei. Se propune în continuare ca cele două state germane să-şi asume obligaţia de a nu folosi forţa unul împotriva celuilalt şi de a urmări reunificarea Germaniei numai prin mijloace paşnice. În afară de aceasta s-a propus să se pună capăt oricărei propagande şi oricărei pregătiri de război atomic pe teritoriul german şi ca ambele părţi să renunţe la producţia armei atomice.

În numele guvernului Republicii Democrate Germane şi al tuturor forţelor iubitoare de pace din Germania, salutăm propunerile pe care le discută astăzi Comitetul Politic Consultativ al ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia.

Poporul german este deosebit de interesat în aceste propuneri constructive. Cetăţenii Republicii Democrate Germane şi cercurile largi ale populaţiei Germaniei occidentale sînt conştienţi că existenţa blocurilor militare agravează relaţiile dintre state şi că măsurile de înarmare a statelor membre ale N.A.T.O. şi în special a Germaniei occidentale, determină o nouă încordare în Europa. Republica Democrată Germană sprijină propunerea de a se înlocui grupările militare existente printr-un sistem de securitate colectivă. S-ar realiza un mare pas înainte dacă o parte din statele europene printre care U.R.S.S., Marea Britanie, Franţa, precum şi S.U.A. ar ajunge la un astfel de acord. Salutăm propunerea de a se creea în Europa zone în care efectivul şi dislocarea forţelor armate să fie stabilite printr-un acord între statele interesate, şi considerăm de dorit să fie examinate cu atenţie propunerile guvernului Marii Britanii, discutate la conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor.

Republica Democrată Germană nu pune piedici în calea unui acord cu privire la limitarea forţelor armate ale Republicii Democrate Germane şi Republicii Federale Germane. Propunerea de a se retrage sau reduce trupele străine din cele două părţi ale Germaniei coincide de asemenea cu propunerile sus menţionate ale guvernului Republicii Democrate Germane. Acceptăm de asemenea propunerea de a se institui un control asupra respectării acestor acorduri. Este de asemenea necesar să se ajungă la un acord potrivit căruia forţele armate din Germania să nu fie înzestrate cu arma atomică.

Propunerea ca statele europene să încheie un acord de neagresiune asumîndu-şi obligaţia de a rezolva pe cale paşnică toate problemele litigioase, corespunde de asemenea pe deplin hotărîrii Camerei Populare a Republicii Democrate Germane din 18 ianuarie 1956, comunicată guvernului Republicii Federale Germane.

Republica Democrată Germană îşi va consacra şi pe viitor toate forţele pentru a contribui la crearea pe baza unui acord a sistemului de securitate colectivă în Europa şi la unificarea Germaniei. În relaţiile sale internaţionale ea se va abţine de la orice ameninţare de a recurge la forţă şi va tinde să rezolve prin mijloace paşnice toate problemele internaţionale litigioase. Republica Democrată Germană va face tot ce-i stă în putinţă pentru a-şi îndeplini obligaţiile decurgînd din Tratatul de la Varşovia. Aceasta corespunde intereselor naţionale ale poporului german. Actuala şedinţă a Comitetului Politic Consultativ contribuie la întărirea colaborării noastre şi întăreşte lagărul păcii.

Cuvîntarea tov. Jozef Cyrankiewicz

Ne-am întrunit astăzi în capitala ţării frăţeşti Cehoslovacia pentru a examina problemele în legătură cu Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală pe care l-am semnat la Varşovia la 14 mai 1955.

Polonia sprijină în întregime punctul de vedere pe care l-a adoptat în legătură cu pericolul renaşterii Wehrmachtului neohitlerist, în legătură cu includerea acestuia în sistemul de alianţe militare care ameninţă lumea şi creează un bloc care impune popoarelor din Europa scindarea şi pune toate popoarele — inclusiv popoarele din ţările occidentale — în faţa pericolului cunoscut de noi, al deslănţuirii forţelor agresive ale militarismului german.

Trebuie oare să trecem din nou prin încercările grele pe care le-au avut de suportat popoarele europene din vina militarismului german în anii care au trecut?

Doar n-au trecut decît 11 ani de cînd popoarele din răsărit şi apus, legate în marea alianţă antihitleristă, au zdrobit fiara hitleristă cu preţul unor uriaşe eforturi comune, care au costat hecatombe de victime.

Ţinînd seama de reînarmarea Germaniei occidentale şi de torentul continuu al ameninţărilor revanşarde, una din sarcinile importante este întărirea continuă în rîndurile poporului german a acelor forţe care doresc pacea şi sînt gata s-o apere. Aceste forţe sînt reprezentate în primul rînd de Republica Democrată Germană, al cărei prestigiu creşte continuu, care înfăptuieşte un program de colaborare paşnică cu toate statele europene. Baza relaţiilor noastre de bună vecinătate cu poporul german o constituie în special convingerea exprimată în declaraţia comună a Poloniei şi R.D.G. adoptată cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de la Zgojenesk, că „relaţiile de prietenie dintre cele două popoare au o importanţă primordială pentru cauza păcii şi securităţii în Europa" şi că „atitudinea faţă de frontiera Oder — Neise care uneşte cele două popoare este criteriul pentru poziţia faţă de cauza păcii şi securităţii".

Forţelor armate ale Tratatului de la Varşovia li se vor alătura în momentul de faţă armata populară naţională a Republicii Democrate Germane.

Aceasta este prima armată germană din istorie legată de clasa muncitoare germană şi de forţele adevărat iubitoare de pace şi democratice din Germania, bogate în tradiţii revoluţionare.

Tratatul de la Varşovia este un avertisment pentru cei care încearcă sau vor încerca să ducă faţă de noi politica „de pe poziţii de forţă". Totodată statele care au semnat acest tratat sînt adepţi consecvenţi ai politicii coexistenţei paşnice între state cu sisteme politico-economice diferite.

Cel mai puternic dintre statele participante la tratatul nostru — Uniunea Sovietică — este forţa conducătoare în lupta pentru aplicarea principiilor coexistenţei paşnice pe arena internaţională. Este îndeobşte cunoscut rolul Uniunii Sovietice în lichidarea focarelor de război din Coreea şi Indochina. U.R.S.S. este luptătoarea cea mai consecventă pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru limitarea şi controlul asupra armamentelor, pentru reluarea contactelor dintre Răsărit şi Apus, pentru securitate colectivă şi pace în lumea întreagă.

Semnînd Tratatul de la Varşovia ne-am exprimat din nou hotărîrea „de a participa în spiritul colaborării sincere la toate acţiunile internaţionale care au ca scop asigurarea păcii şi securităţii internaţionale".

Ne opunem încercărilor de a consfinţi scindarea Europei, pe care vor să o impună creatorii pactului Atlantic şi Uniunii Europei Occidentale.

În cursul perioadei care ne separă de momentul semnării Tratatului de la Varşovia, au fost reglementate o serie de importante probleme internaţionale datorită iniţiativei forţelor păcii. Printre evenimentele care au avut o însemnătate deosebit de mare pentru crearea perspectivei de asigurare a păcii, se numără conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri. Influenţa conferinţei de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii, puternica dezvoltare a Republicii Populare Chineze, rolul de frunte al Indiei în politica internaţională, rezistenţa crescîndă a ţărilor asiatice şi africane faţă de politica blocurilor militare, devin un factor tot mai important care acţionează în folosul întăririi păcii. Toate acestea stîrnesc un profund ecou în cele mai largi cercuri ale opiniei publice, formează conştiinţa popoarelor, întăresc voinţa lor de luptă pentru pace, fapt care nu a putut să nu influenţeze raportul de forţe în lume.

Au eşuat încercările de a izola statele noastre. Este suficient să ne referim la primirea făcută de popoarele Indiei, Birmaniei şi Afganistanului conducătorilor Uniunii Sovietice. Sensul acestor evenimente nu provoacă îndoieli. Sute de milioane de locuitori ai Asiei se pronunţă cu hotărîre în favoarea politicii de coexistenţă paşnică, pentru pace şi securitate, împotriva aventurismului militar, împotriva politicii de ameninţări atomice şi termonucleare care reprezintă — şi aceasta ar trebui să ţină toţi minte — un cuţit cu două tăişuri.

Împreună cu U.R.S.S. şi cu celelalte ţări participante la Tratatul de la Varşovia, Polonia a contribuit pe măsura forţelor şi posibilităţilor sale, la întărirea forţelor lagărului păcii, la slăbirea încordării, la colaborarea paşnică între popoare.

Noi tindem cu perseverenţă şi consecvenţă să găsim un limbaj comun cu toţi cei care ar dori să pună la baza politicii şi relaţiilor lor cu noi principiile egalităţii şi prieteniei între popoare, fără a ţine seama de deosebirile în orînduirea social-politică.

Se dezvoltă colaborarea noastră cu Republica Populară Chineză, frăţească, colaborare care se bazează pe o prietenie profundă şi pe comunitate de ţeluri. Totodată, noi lărgim şi dezvoltăm relaţiile noastre cu celelalte popoare ale Asiei şi, în primul rînd, cu marele popor al Indiei. Aceste relaţii se bazează pe cele cinci principii ale coexistenţei paşnice care constituie unul din elementele fundamentale ale politicii noastre în relaţiile internaţionale. Aceasta şi-a găsit confirmarea în hotărîrea de a traduce în viaţă aceste principii, hotărîre exprimată în timpul vizitei în Polonia a primului ministru al Indiei, Nehru, şi a primului ministru al Birmaniei, U Nu.

Ţinînd minte propria ei experienţă de luptă pentru libertate şi independenţă naţională, Polonia manifestă o profundă simpatie pentru năzuinţele popoarelor care luptă pentru sfărîmarea lanţurilor colonialismului şi dependenţei. De aceea, sîntem adversarii oricăror blocuri militare şi pacte agresive, ca de pildă pactul Asiei de sud-est şi tratatul de la Bagdad, care creează şi consfinţesc situaţia de dependenţă a ţărilor din aceste regiuni şi care sînt în contradicţie cu interesele păcii.

Aceste pacte sînt o armă a forţelor care ar dori să împiedice slăbirea încordării internaţionale. Ele încearcă să agraveze relaţiile internaţionale, să continue politica „de pe poziţii de forţă", să reducă la zero ceea ce a dat lumii conferinţa de la Geneva a şefilor celor patru guverne.

În ciuda împotrivirii cercurilor largi ale opiniei publice şi a stării de spirit antirăzboinice în creştere s-au intensificat presiunile avînd drept scop continuarea politicii „războiului rece". Una din aceste manifestări o constituie încercarea de a se amesteca în afacerile interne ale ţărilor care construiesc socialismul. Tocmai acesta şi nu altul este sensul declaraţiilor lăudăroase şi totodată groteşti pe tema aşa numitei „eliberări" a ţărilor din Europa răsăriteană. Printre astfel de „eliberatori" este promovat militarismul german atît de binecunoscut poporului polonez şi întregii Europe. Pe naivitatea cui contează oare domnul Dulles?

Noi sîntem în mod dîrz şi consecvent pentru securitate colectivă, pentru dezarmare, pentru unificarea Germaniei ca stat iubitor de pace şi democrat. În rîndurile popoarelor de pe toate continentele — din Europa şi Asia, Africa şi America — se intensifică năzuinţa fierbinte spre pace şi securitate, creşte ura adîncă şi neîmpăcată împotriva colonialismului şi agresiunii. Dezvoltarea acestor forţe, precum şi forţa şi unitatea de granit a ţărilor păcii şi socialismului constituie chezăşia eşecului tuturor planurilor cotropitoare, garanţia securităţii noastre comune.

Continuăm să ne menţinem neclintit pe poziţia că nu există o garanţie mai bună a păcii şi securităţii decît crearea unui sistem de securitate europeană care să cuprindă toate ţările din Europa. Năzuind spre acest scop întindem o mînă prietenă tuturor popoarelor din Europa occidentală şi în primul rînd Franţei al cărei destin s-a împletit atît de des cu destinul nostru.

Sîntem gata să contribuim la toate formele de colaborare care ar putea întări cu succes securitatea europeană.

Aplicarea principiilor securităţii colective continuă să stea la baza politicii noastre. Paralel cu aceasta, trebuie să discutăm în actuala situaţie şi alte mijloace posibile care pot înlesni în prezent apropierea între popoare şi crea în felul acesta atmosfera necesară pentru reglementarea paşnică a problemelor litigioase. Noi trebuie să ne consacrăm astăzi atenţia discutării acestor mijloace. Normalizarea relaţiilor dintre diferite state ale Europei, precum şi stabilirea — paralel cu lupta continuă pentru traducerea în viaţă a cererii de reducere a armamentelor — pe baza înţelegerii între statele interesate, a unei zone de limitare şi controlare a armamentelor, care să cuprindă cele două părţi ale Germaniei, în conformitate cu propunerile prezentate de guvernul U.R.S.S., va contribui fără doar şi poate la această normalizare.

Noi sîntem adepţi consecvenţi ai celei mai largi dezvoltări a colaborării paşnice. Nu ne vom cruţa eforturile pentru triumful ideii coexistenţei paşnice, care se bizuie pe voinţa hotărîtă a popoarelor.

Cuvîntarea tov. Chivu Stoica

Guvernul Republicii Populare Romîne consideră ca deosebit de importantă întrunirea Comitetului Politic Consultativ, creat în baza prevederilor Tratatului de la Varşovia, pentru a examina problemele şi măsurile comune ce decurg din Tratat în actualele împrejurări internaţionale.

Încheind Tratatul de la Varşovia, expresie a voinţei ferme a popoarelor noastre de asigurare a securităţii lor naţionale şi de menţinere a păcii faţă de primejdia ivită prin constituirea Uniunii Europei occidentale, remilitarizarea Republicii Federale Germane şi atragerea ei în Blocul Atlanticului de Nord, ţările noastre şi-au întărit şi mai mult străduinţele pentru înfăptuirea securităţii colective şi pentru întărirea păcii în lume. S-a întărit şi mai mult prietenia de nezdruncinat, colaborarea multilaterală şi ajutorul reciproc între ţările noastre frăţeşti.

Un rol hotărîtor în promovarea politicii de pace, de coexistenţă paşnică l-au avut iniţiativele bine cunoscute, de importanţă mondială, luate de Uniunea Sovietică, precum şi contribuţia Republicii Populare Chineze, a celorlalte ţări de democraţie populară, a Indiei şi a altor ţări iubitoare de pace.

Republica Populară Romînă, în strînsă colaborare cu ţările lagărului socialist, a dus în mod consecvent o politică activă de apărare a păcii, pentru o continuă destindere în relaţiile internaţionale, pentru rezolvarea, în conformitate cu interesele vitale ale popoarelor, a problemelor securităţii colective, dezarmării şi interzicerii armelor atomice şi cu hidrogen.

Republica Populară Romînă a primit cu deosebită satisfacţie declaraţia comună de la Belgrad a guvernelor Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Federative Iugoslavia, văzînd în aceasta un factor important pentru întărirea democraţiei şi socialismului. Între Romînia şi Iugoslavia s-au restabilit şi se dezvoltă relaţii de colaborare prietenească.

Se întăresc şi se dezvoltă relaţii politice, economice şi culturale între Republica Populară Romînă şi India, Egipt, Siria şi alte ţări din Orientul Mijlociu şi Apropiat.

Republica Populară Romînă nutreşte o profundă simpatie pentru mişcarea de eliberare naţională pe care o desfăşoară cu însufleţire şi curaj popoarele din Asia şi Africa împotriva jugului colonial, pentru independenţă, împotriva amestecului străin în treburile lor interne.

Republica Populară Romînă a sprijinit prin fapte politica de slăbire a încordării internaţionale. Ţara noastră a procedat la reducerea efectivelor forţelor sale armate cu 40.000 de soldaţi şi ofiţeri. De asemenea a fost redusă durata serviciului militar.

Guvernul romîn a luat iniţiativa reluării relaţiilor cu Grecia făcînd propuneri concrete guvernului grec pentru restabilirea legăturilor diplomatice şi schimbul de misiuni, ca şi pentru discutarea problemelor nerezolvate din trecut, ceea ce fără îndoială ar fi în folosul ambelor ţări, ar servi dezvoltării relaţiilor economice, politice şi culturale. În repetate rînduri ne-am declarat dorinţa de a îmbunătăţi şi dezvolta relaţiile cu Turcia, cu care nu avem nici un diferend izvorînd din relaţiile între ţările noastre.

Sîntem pentru dezvoltarea relaţiilor economice, politice şi culturale cu Statele Unite ale Americii, Anglia, ţările Americii Latine şi celelalte ţări din occident. Considerăm aceasta întru totul posibil pe bază de egalitate, neamestec în treburile interne şi avantaje reciproce.

Relaţiile dintre Romînia şi Franţa, Romînia şi Italia pot fi dezvoltate mai departe în mod rodnic, conform cu interesele popoarelor noastre, legate printr-o prietenie tradiţională.

Republica Populară Romînă se va strădui mai departe să dezvolte relaţiile sale diplomatice şi economice, să lărgească schimburile culturale, vizitele reciproce de oameni de ştiinţă, de cultură şi de delegaţii parlamentare, cu toate ţările care doresc aceasta, pe bază de egalitate şi avantaje reciproce.

Poporul romîn a primit cu satisfacţie hotărîrea prin care Republica Populară Romînă şi-a ocupat locul cuvenit ca ţară iubitoare de pace, în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite, unde va continua cu stăruinţă să contribuie la toate acţiunile internaţionale avînd drept scop întărirea colaborării între popoare, menţinerea păcii şi asigurarea securităţii internaţionale. Nu încape îndoială că prestigiul O.N.U. ar creşte considerabil prin restabilirea drepturilor legitime în O.N.U. ale Republicii Populare Chineze, care reprezintă peste 600 milioane oameni.

Conferinţa de la Geneva a şefilor de guverne a celor patru puteri a arătat posibilităţile pentru reglementarea paşnică, pe calea tratativelor, a problemelor litigioase, dacă se dă dovadă de înţelegere reciprocă şi se ţine seama de năzuinţa de pace a popoarelor.

Anumite cercuri agresive din occident nu vor să tragă concluziile necesare de pe urma evenimentelor internaţionale din ultimii ani, care arată creşterea considerabilă a forţelor hotărîte să apere pacea. Ele caută să întreţină încordarea şi psihoza războiului, acţionează împotriva „spiritului Genevei", duc mai departe goana înarmărilor care aduce profituri fabuloase marilor fabricanţi de armament, încearcă să sperie statele iubitoare de pace, să le împingă să facă cheltuieli militare excesive şi astfel să împiedice construcţia paşnică şi ridicarea bunei stări a maselor populare din aceste ţări.

Republica Populară Romînă consideră de o deosebită importanţă pentru asigurarea securităţii sale înfăptuirea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Este neîndoielnic că un sistem de securitate colectivă la care să participe atît Republica Democrată Germană cît şi Republica Federală Germană, ar crea totodată condiţiuni favorabile pentru unificarea Germaniei.

Legăturile de prietenie şi de rodnică colaborare dintre Republica Democrată Germană şi ţările iubitoare de pace, dezvoltarea relaţiilor ei economice şi culturale internaţionale, politica sa consecventă de pace arată contribuţia de seamă pe care Republica Democrată Germană, ca stat independent şi suveran, o aduce la cauza păcii şi colaborării internaţionale.

Ţările noastre sînt puternice, cu o economie sănătoasă în continuă dezvoltare, cu o cultură înfloritoare. Ele construiesc o nouă societate a oamenilor muncii. Lor le sînt străine scopurile agresive. Noi considerăm războaiele de agresiune şi de cotropire ca o calamitate pentru toate popoarele şi ca o piedică în calea progresului omenirii.

Încetarea cursei înarmărilor ar fi un factor pozitiv pentru înlăturarea neîncrederii între state, pentru dezvoltarea economică a omenirii; resurse importante ar putea fi astfel folosite pentru dezvoltarea construcţiilor civile, pentru înflorirea culturii, pentru progres, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor.

Noi susţinem cu fermitate aplicarea în relaţiile dintre state a celor cinci principii: respectarea reciprocă a integrităţii teritoriale şi a suveranităţii, neagresiunea, neamestecul în treburile interne ale ţărilor, egalitate şi avantaje reciproce, coexistenţă paşnică. Acestei politici i se alătură un număr tot mai mare de state. Ea este susţinută în toate ţările de cercuri tot mai largi şi de fruntaşi ai vieţii publice de diferite opinii, fiind singura politică raţională, posibilă.

Sîntem convinşi că problemele internaţionale litigioase pot fi reglementate paşnic pe calea tratativelor, că există condiţiuni pentru stabilirea unor relaţii internaţionale de pace trainică, îndelungate.

Nu se poate trece însă cu vederea că anumite cercuri agresive fac tot posibilul să continue politica periculoasă a războiului rece şi politica de pe poziţii de forţă.

Împotriva intereselor vitale ale popoarelor, cercurile agresive activizează politica lor în diferite părţi ale lumii folosindu-se de grupările militare ale Atlanticului de Nord şi Uniunii Vest Europene în Europa, de S.E.A.T.O. în Asia de Sud-Est. Ele formează noi blocuri militare ca acel al Pactului de la Bagdad, pentru a-şi întări dominaţia în Orientul Apropiat şi Mijlociu, a înăbuşi mişcarea de eliberare naţională şi independenţa popoarelor acestor ţări şi a ameninţa de pe aceste poziţii ţările lagărului socialist.

Toate aceste fapte reclamă întărirea şi păstrarea permanent trează a vigilenţei popoarelor noastre şi a tuturor popoarelor iubitoare de pace, condiţie esenţială pentru a respinge manevrele cercurilor agresive, pentru a zădărnici planurile lor războinice.

În aceste împrejurări internaţionale, colaborarea strînsă a ţărilor noastre în cadrul Tratatului de la Varşovia, măsurile coordonate pe care ţările noastre le iau conform Tratatului în domeniul colaborării politice şi economice, în domeniul colaborării militare, sînt de cea mai mare importanţă pentru apărarea securităţii şi muncii constructive paşnice a popoarelor noastre.

Este neîndoielnic că măsurile comune ale ţărilor noastre, în interesul menţinerii păcii şi securităţii, constituie un sprijin puternic pentru forţele păcii din întreaga lume.

Ca parte a Tratatului de la Varşovia, Republica Populară Romînă va face totul pentru îndeplinirea sarcinilor care-i revin pentru apărarea cauzei noastre comune, înalta cauză a apărării păcii şi securităţii internaţionale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52